

AI AQT-documentatie

Open source AI- en Algoritme Kwalificatie Toolkit voor
EU- en Nederlandse beleidskaders

Maart 2026

Inhoudsopgave

1. Inleiding	3
2. Vragenlijst 1: AI-systeem	5
2.1 Inferentie	6
2.2 Autonomie	7
3. Vragenlijst 1: Impactvolle algoritmen	13
3.1 Directe gevolgen	15
4. Vragenlijst 1: Volledig geautomatiseerde besluitvorming	24
4.1 Beslissing, rechtsgevolgen of soortgelijke gevolgen en menselijke tussenkomst	25

Over Algorithm Audit

Algorithm Audit is een Europees kennisplatform voor AI bias testing en normatieve AI-standaarden. De doelen van de stichting zijn vierledig:

Kennisplatform

Samenbrengen van kennis en experts om het collectieve leerproces over de verantwoorde inzet van algoritmes aan te jagen, zie onze [white papers](#) en [publieke standaarden](#).

Normatieve adviescommissies

Adviseren over ethische vraagstukken die zich voordoen in de algoritmische praktijk door het faciliteren van deliberatieve en inclusieve adviescommissies, met [algorprudentie](#) als resultaat

Technische hulpmiddelen

Implementeren en testen van open source software voor de verantwoorde inzet van algoritmes en AI, o.a. socio-technische evaluatie van generatieve AI, [unsupervised bias detectie](#), [synthetische data generatie](#) en [evaluatie generatieve AI](#).

Projectwerk

Ondersteuning bij specifieke vragen vanuit de publieke en private sector over de verantwoorde inzet van algoritmes, zonder winstoogmerk.

1. Inleiding

De AI en Algorithm Kwalificatie Toolkit (AI AQT) ondersteunt bij naleving van wet- en regelgeving die relevant zijn bij het toepassen van algoritmische systemen, zoals de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG), de AI-verordening en nationale beleidskaders. De AVG van de Europese Unie (EU) staat centraal als algoritmen persoonsgegevens verwerken. Het reguleert hoe organisaties data over individuen verzamelen, gebruiken en delen – zowel via analoge als digitale methoden. De EU AI-verordening introduceert eisen voor kunstmatige intelligentie (AI)-systemen om de veiligheid, gezondheid en grondrechten van EU-burgers te borgen. Daarnaast heeft Nederland bredere beleidskaders ontwikkeld voor de inzet van algoritme die impact kunnen hebben voor betrokkenen. Het kan een uitdaging zijn om te bepalen welke wettelijke kaders van toepassing zijn op een algoritmisch systeem en om met beperkte middelen aan vereisten te voldoen. De AI AQT is een bouwblok voor naleving van deze verschillende beleidsinstrumenten.

AI AQT bestaat uit twee gebruiksvriendelijke, dynamische vragenlijsten die zijn ontworpen om op een geharmoniseerde wijze te ondersteunen bij identificatie en risicoclassificatie van algoritmische systemen.

Vragenlijst 1 richt zich op identificatie van:

- > **AI-systemen:** zoals gedefinieerd in de AI-verordening.
- > **Impactvolle algoritmen:** systemen met ernstige gevolgen voor betrokkenen die door de Nederlandse overheid worden gecontroleerd (ongeacht hun status onder de AI-verordening).

- > **Volledig geautomatiseerde besluitvorming (sADM),** inclusief profilering: geautomatiseerde besluitvorming (ADM) zoals verboden volgens artikel 22 van de AVG.

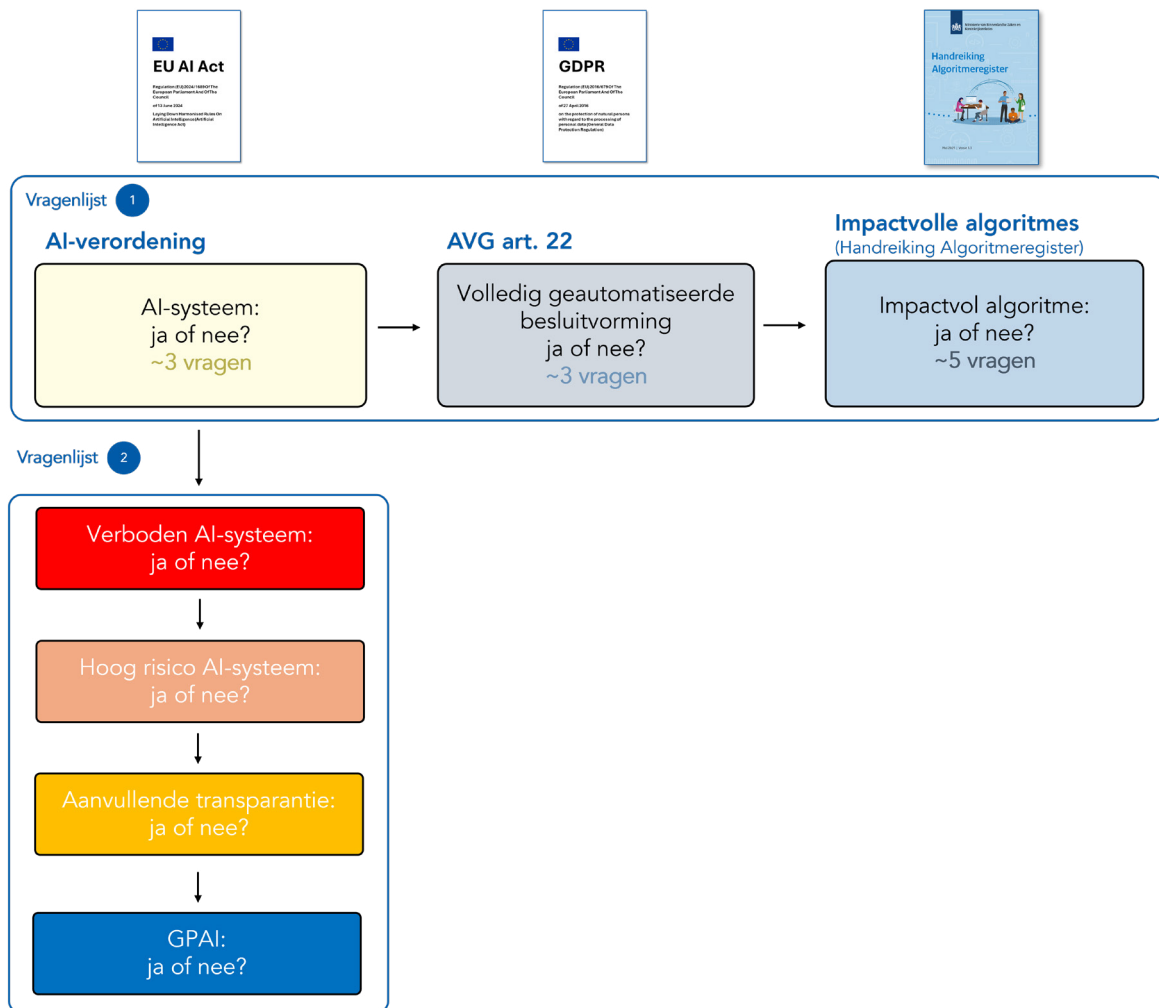
Vragenlijst 2 richt zich op risicoclassificatie van:

- > **Verboden AI-systemen:** AI-systemen zoals gedefinieerd in artikel 5 van de AI-verordening.
- > **AI-systemen met een hoog risico:** AI-systemen waarvoor aanvullende controlemaatregelen vereist zijn, zoals gedefinieerd in artikel 6 en bijlage III van de AI-verordening.
- > **Transparantievereisten:** aanvullende transparantievereisten voor bepaalde AI-systemen zoals uiteengezet in artikel 50 van de AI-verordening.
- > **Algemene AI (GPAI):** vereisten voor de GPAI-modelaanbieder zoals uiteengezet in artikel 53 van de AI-verordening.

De flow van de AI AQT wordt geïllustreerd in [Figuur 1](#). Omdat de kwalificatiecriteria voor AI-systemen, sADM en impactvolle algoritmen elkaar overlappen, wordt gebruikers één set aan vragen gesteld in Vragenlijst 1. Onderliggende logica in de vragenlijst regelt de volgorde van de vragen en bepaalt wanneer er voldoende informatie is verzameld om te beoordelen of een systeem wordt beschouwd als AI-systeem, sADM en/of als impactvolle algoritme. [Figuur 2](#) toont een Venn-diagram met de mogelijke uitkomsten van Vragenlijst 1 en 2. Algorithm Audit heeft aanvullend documentatie gepubliceerd over de interpretatie van de definitie van een AI-systeem in de AI-verordening¹, over het reikwijdte van volledig geautomatiseerde besluitvorming (sADM) en het begrip 'betekenisvolle menselijke tussenkomst'.²

¹ [Implementatie van de AI-verordening – Definitie van een AI-systeem](#), Algorithm Audit (2025).

² [Betekenisvolle menselijke tussenkomst bij risicoprofileringsalgoritmes – Voorkomen van uitsluitend op profilering gebaseerd besluitvorming](#), Algorithm Audit (2025).

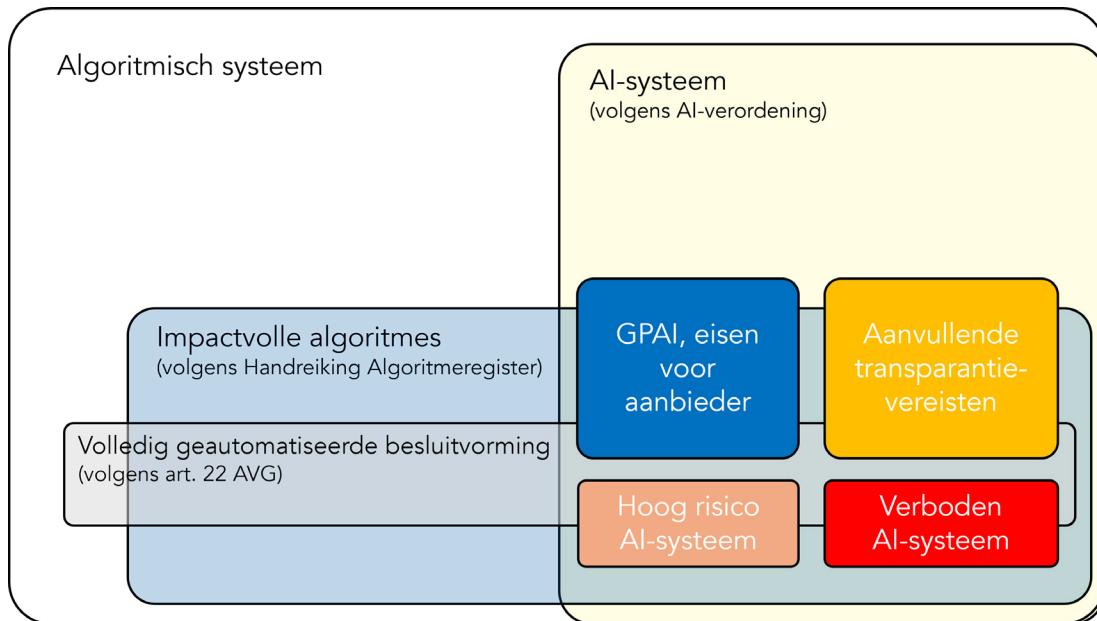
Figuur 1 - Verloop van dynamische vragenlijsten in de AI AQT. Door antwoorden op eerdere vragen mee te nemen in vervolgvragen, wordt het aantal vragen dat aan de gebruiker wordt voorgelegd tot een minimum beperkt.

De AI AQT is bedoeld voor professionals zonder juridische achtergrond, die met behulp van de tool kunnen bepalen welke wettelijke vereisten er zijn voor hun algoritmisch systeem zonder een jurist of compliance-expert te raadplegen. In de vragenlijsten richten Q1-Q3 en Q8-Q10 zich op de logica en output van het algoritmisch systeem, gevolgd door Q4-Q7, die betrekking hebben op het werkproces waarin het systeem wordt gebruikt. Omwille van gebruiksgemak zijn juridische definities vertaald

naar natuurlijke taal. Bij juridische categorisering is het principe "better safe than sorry" gehanteerd, waarbij een conservatieve categorisering de voorkeur geniet boven een voorbarige conclusie dat een algoritmisch systeem buiten de reikwijdte van een wettelijk kader valt. De tool is een bouwblok voor compliance en is geen volwaardige vervanger voor een inhoudelijk juridische beoordeling of advies.

Open source code

De eerste versie van de AI en Algoritme Kwalificatie Toolkit (AI AQT) is ontwikkeld in samenwerking met de gemeente Amsterdam. De tool is daarna door Algorithm Audit verder uitgebreid. De broncode van de tool is beschikbaar op [GitHub](#) en kan worden (her)gebruikt onder de [EUPL-1.2-licentie](#).

Figuur 2 - Overzicht van het type algoritmen dat door de AI AQT wordt geïdentificeerd.

Dit document beschrijft de overwegingen en ontwerpkeuzes die tijdens de ontwikkeling van de AI AQT zijn gemaakt. Eerst worden de onderdelen van Vragenlijst 1 toegelicht die worden gebruikt om te bepalen of een algoritmisch systeem kwalificeert als een AI-systeem in de zin van de AI-verordening ([hoofdstuk 2](#)). Vervolgens wordt het concept van een 'impactvol algoritme' geïntroduceerd en wordt uiteengezet hoe de tool dergelijke systemen identificeert ([hoofdstuk 3](#)). Daarna worden vragen toegelicht die worden gebruikt om sADM te identificeren overeenkomstig artikel 22 van de AVG ([hoofdstuk 4](#)). Het document sluit af met een beschrijving van Vragenlijst 2 die AI-systemen toekent aan risicocategorieën ([hoofdstuk 5](#)).

2. Vragenlijst 1: AI-systeem

De definitie van een AI-systeem (hierna: "AI-definitie") is opgenomen in artikel 3, lid 1, van de AI-verordening. Alleen systemen die aan deze definitie voldoen, vallen onder de reikwijdte van de verordening. Artikel 3, lid 1, definieert een AI-systeem als volgt:

"... een op een machine gebaseerd systeem dat is ontworpen om met verschillende niveaus van autonomie te werken en dat na het inzetten ervan aanpassingsvermogen kan vertonen, en dat, voor expliciete of impliciete doelstellingen, uit de ontvangen input afleidt hoe output te genereren zoals voorspellingen, inhoud, aanbevelingen of beslissingen die van invloed kunnen zijn op fysieke of virtuele omgevingen."

Box 1

Voorbehouden naleving van de AI-verordening en artikel 22 van de AVG

Dit document geeft de interpretatie weer van Algorithm Audit van de wettekst van de AI-verordening en artikel 22 van de AVG, relevante richtlijnen van de Europese Commissie (EC) en het European Data Protection Board (EDPB) en relevante jurisprudentie. Aan deze analyse kunnen geen rechten worden ontleend. Het is uiteindelijk aan de rechter wat de juiste interpretatie is van de wet.

Zoals uiteengezet in de analyse van Algorithm Audit “Implementatie van de AI-verordening – Definitie van een AI-systeem”³, zijn slechts twee concepten in deze definitie van cruciaal belang om AI-systemen te onderscheiden van andere algoritmische systemen:

1. Inferentie
2. Autonomie.

De andere onderdelen van de AI-definitie zijn ofwel optionele kenmerken, zoals ‘aanpassingsvermogen’, ofwel begrippen die niet bijdragen aan het onderscheid tussen AI-systemen en andere IT-systemen, zoals ‘machinegebaseerd’.

Dit hoofdstuk begint met een uitleg van wat wordt bedoeld met inferentie (2.1) en autonomie (2.2). In deze analyse zijn de richtlijnen van de EC (hierna: “richtlijnen”) voor de interpretatie van de AI-definitie in overweging genomen.⁴ Vervolgens wordt in dit hoofdstuk besproken hoe deze concepten zijn opgenomen in Vragenlijst 1 van de AI AQT als vragen 1-3 (Q1-Q3).

Algorithm Audit heeft voorbeelden en explainers gepubliceerd waarin wordt uitgelegd welke soorten output, inferentie- en regelgebaseerde systemen binnen en buiten de reikwijdte van de AI-definitie vallen.⁵

2.1 Inferentie

Inferentievermogen is het belangrijkste element van de definitie dat AI-systemen onderscheidt van andere algoritmische systemen. Overweging 12 van de AI-verordening stelt dat: *“Een belangrijk kenmerk van AI-systemen is hun vermogen om te infereren”*. De richtlijnen stellen dat inferentie een *“onmisbare voorwaarde”* is. Inferentie betekent

zowel het vermogen om modellen of algoritmen af te leiden uit data als om output af te leiden uit input. Overweging 12 verduidelijkt verder dat (ten minste) twee technieken inferentie mogelijk maken: machine learning en op logica en kennis gebaseerde benaderingen.⁶

Er zijn veel technieken die traditioneel niet als machine learning worden beschouwd, zoals statistische benaderingen waarbij modelparameters op data worden ‘gefit’. Deze technieken kunnen nog steeds worden beschouwd als inferentie uit data en vallen dus onder de AI-definitie. Dit wordt weergegeven in Q2.

Logica- en kennisgebaseerde benaderingen van AI zijn anders. Logica- en kennisgebaseerde benaderingen worden doorgaans zorgvuldig handmatig ontworpen. Hoewel bij deze benaderingen mogelijk geen model is afgeleid van data, worden ze nog steeds beschouwd als technieken die inferentie mogelijk maken vanwege hun redeneervermogen. De vraag of de toepassing een logica- en kennisgebaseerd systeem is, is opgenomen in Q3.

De AI-definitie noemt “voorspellingen, inhoud, aanbevelingen of beslissingen” als vormen van output van een AI-systeem. Omdat het afleiden van dit soort outputs een voorwaarde is om te kunnen concluderen dat het systeem inferentievermogen heeft, is het outputtype opgenomen in Q1. Omdat de doelgroep van AI AQT – ontwikkelaars, producteigenaren, lijnmanagers en andere uitvoerende gebruikers – doorgaans bekend is met de output van hun toepassing, begint Vragenlijst 1 met een vraag over de output die het algoritmisch systeem produceert.

³ [Implementatie van de AI-verordening – Definitie van een AI-systeem](#), Algorithm Audit (2025).

⁴ [‘Richtlijnen betreffende de definitie van een artificiële intelligentiesysteem zoals vastgesteld bij de AI-verordening’](#), Europese Commissie (2025).

⁵ [Voorbeelden en explainers AI-verordening](#), Algorithm Audit (2025).

⁶ Overweging 12 van de AI-verordening.

Meer informatie over het concept van inferentie is te vinden in hoofdstuk 3 van de analyse van Algorithm Audit "Implementatie van de AI-verordening – Definitie van een AI-systeem".⁷

2.2 Autonomie

Het andere concept in de definitie dat nodig is om AI-systemen te onderscheiden van andere algoritmische systemen – naast inferentie – is autonomie. Overweging 12 van de AI-verordening geeft aan dat dit betekent: "AI-systemen worden zodanig ontworpen dat zij in verschillende mate autonoom kunnen functioneren, wat betekent dat zij een zekere mate van onafhankelijkheid van menselijke tussenkomst bezitten en zonder menselijke tussenkomst kunnen functioneren". "Een zekere mate" is echter een zwakke eis: een systeem hoeft niet volledig autonoom te zijn om aan deze eis te voldoen. In de richtlijnen wordt vermeld dat een systeem dat zelfstandig output genereert op basis van handmatig ingevoerde data, wordt beschouwd als "een zekere mate van onafhankelijkheid".

Dit impliceert dat elk systeem dat zelf output genereert, tot op zekere hoogte autonoom is. Met andere woorden, als aan de inferentie-eis wordt voldaan, wordt ook aan de autonomie-eis voldaan. Op basis hiervan concluderen we dat de eis van "autonomie", in combinatie met "inferentie", geen zinvolle criteria oplevert om AI-systemen te onderscheiden van andere algoritmische systemen.

Q1 – Wat is de uitkomst van de toepassing?

De output die door een algoritmisch systeem wordt gegenereerd, geeft een indicatie of het als een AI-systeem kan worden beschouwd. Gebruikers van AI AQT wordt daarom eerst gevraagd aan te geven welk type output door het systeem wordt gegenereerd. Zie [Figuur 3](#).

Zoals besproken in [2.1 Inferentie](#), wordt het afleiden van output beschouwd als een essentieel onderdeel van de AI-definitie. Voorbeelden van output zijn voorspellingen, inhoud, aanbevelingen of beslissingen.

⁷ Zie voetnoot 3.

Figuur 3 - Q1 vraagt welk type output de algoritmische toepassing genereert.

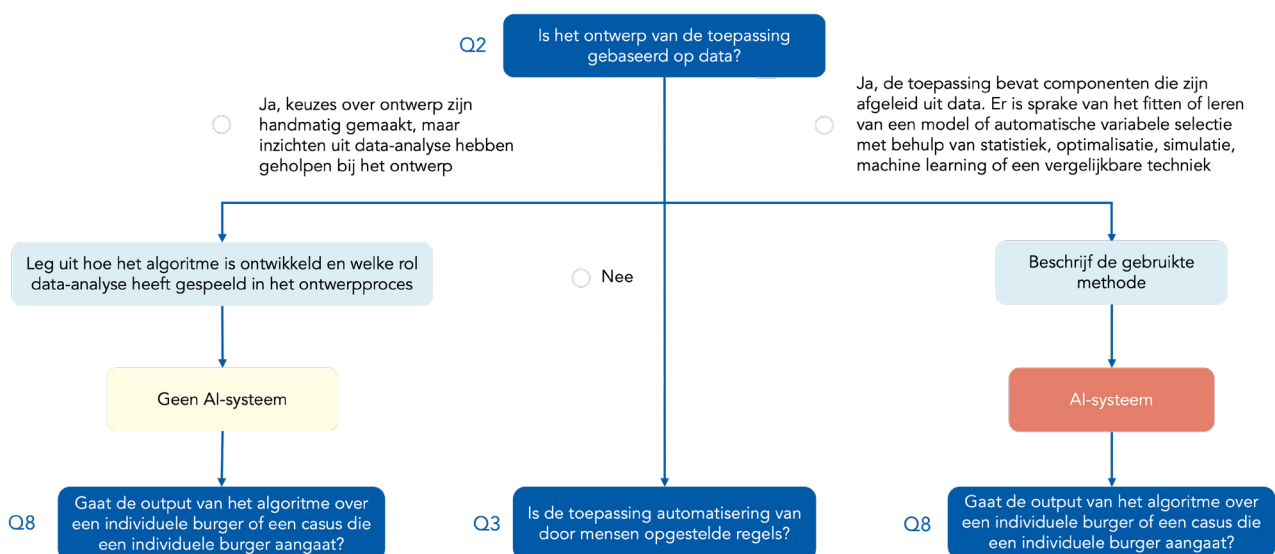
Een ‘voorspelling’ is een breed begrip dat per domein verschillend wordt geïnterpreteerd. In de datawetenschap hoeft een voorspelling niet per se over de toekomst te gaan. Het kan ook betrekking hebben op een datapunt dat nog niet eerder is waargenomen. In feite is elke score, rangschikking, aanbeveling, label, classificatie, beslissing en gegenereerde inhoud (afbeelding, tekst, spraak enz.) een voorspelling. Daarom bevatten de antwoordopties verklarende termen voor verschillende soorten voorspellingen die herkenbaar moeten zijn voor gebruikers (score, rangschikking, label, object-, gezichts- of stemherkenning). Deze keuze geeft de voorkeur aan toegankelijke taal. Als een van deze opties wordt geselecteerd, worden gebruikers doorgestuurd naar vraag 2 (Q2). Let op: er kunnen meerdere opties worden geselecteerd.

Omdat dashboards een veelvoorkomend type data-gedreven toepassing zijn, kan er verwarring ontstaan over de vraag of ze als een AI-systeem kunnen worden gezien. Op zichzelf bieden dashboards alleen datavisualisatie. Bij datavisualisatie is geen

sprake van inferentie en gaat niet verder dan “de elementaire verwerking van data door leren, redeneren of modelleren mogelijk te maken”⁸ zoals een AI-systeem dat zou doen. Op zichzelf is een dashboard daarom geen AI-systeem, zelfs niet als het aan een AI-systeem is gekoppeld. Als een gebruiker aangeeft dat de enige output van een systeem een dashboard is, wordt geconcludeerd dat het geen AI-systeem is. Gebruikers worden expliciet gevraagd om na te gaan of er andere soorten outputs in dit dashboard worden weergegeven. Als ze een van de aangegeven outputs samen met “Dashboard” selecteren, worden ze naar Q2 geleid.

Dezelfde logica geldt voor de optie “Ander type output”. Als dit het enige gegeven antwoord is, concludeert de tool dat de applicatie geen AI-systeem is. Als het gekoppeld is aan een andere output (anders dan dashboard), gaat de gebruiker verder naar Q2. In beide gevallen wordt de gebruiker gevraagd om een beschrijving van de output te geven, die handmatig door experts kan worden beoordeeld.

⁸ Overweging 12 van de AI-verordening en hoofdstuk 3 van [Implementatie van de AI-verordening – Definitie van een AI-systeem](#), Algorithm Audit (2025)

Figuur 4 - Q2 gaat over de vraag of het ontwerp van de toepassing op data is gebaseerd.

Q2 – Is het ontwerp van de toepassing gebaseerd op data?

Terwijl Q1 zich richt op de output van het systeem, onderzoekt Q2 hoe de output wordt gegenereerd (zie [Figuur 4](#)). Volgens de AI-verordening wordt een AI-systeem gedefinieerd door zijn vermogen om inferenties te maken. Zoals besproken in [2.1 Inferentie](#) is het bepalen of het ontwerp van een systeem op data is gebaseerd een belangrijke factor bij het beoordelen of er inferentie plaatsvindt. Dit aspect is opgenomen in Q2.

Als de toepassing componenten bevat die zijn afgeleid van data, dan is het een AI-systeem. Dit is bijvoorbeeld het geval wanneer een model of algoritme wordt geleerd of aangepast met behulp van statistiek, optimalisatie, simulatie of machine learning of een vergelijkbare techniek. In dit geval wordt de conclusie – dat het algoritme wordt gezien als AI-systeem – aan de gebruiker getoond. De gebruiker wordt vervolgens gevraagd of hij/zij verder wil gaan met de rest van Vragenlijst 1, die betrekking heeft op [3. Vragenlijst 1: Impactvolle algoritmen](#) en [4. Vragenlijst 1: Volledig geautomatiseerde besluitvorming](#), te beginnen met Q8.

Overweging 12 van de AI-verordening geeft aan dat niet alle toepassingen waarvan de componenten zijn afgeleid van data, als een AI-systeem dienen te worden aangemerkt. Wanneer ontwerpkeuzes handmatig worden gemaakt en data-analyse alleen wordt gebruikt om die keuzes te onderbouwen, vormt het resulterende algoritmische systeem geen AI-systeem.⁹ Wanneer dit antwoord wordt geselecteerd, wordt gebruikers gevraagd om een toelichting te geven. Deze informatie ondersteunt een beoordeling per geval, op basis van deskundige kennis, over de vraag of het algoritme als een AI-systeem dient te worden aangemerkt. Na de verduidelijkingsvraag wordt gebruikers gevraagd

of ze verder willen gaan met de rest van Vragenlijst 1, die betrekking heeft op [3. Vragenlijst 1: Impactvolle algoritmen](#) en [4. Vragenlijst 1: Volledig geautomatiseerde besluitvorming](#), te beginnen met Q8.

Zelfs als het ontwerp van de applicatie niet op data is gebaseerd, kan de applicatie toch een AI-systeem zijn. Om te controleren of dit het geval is, worden gebruikers doorgestuurd naar Q3.

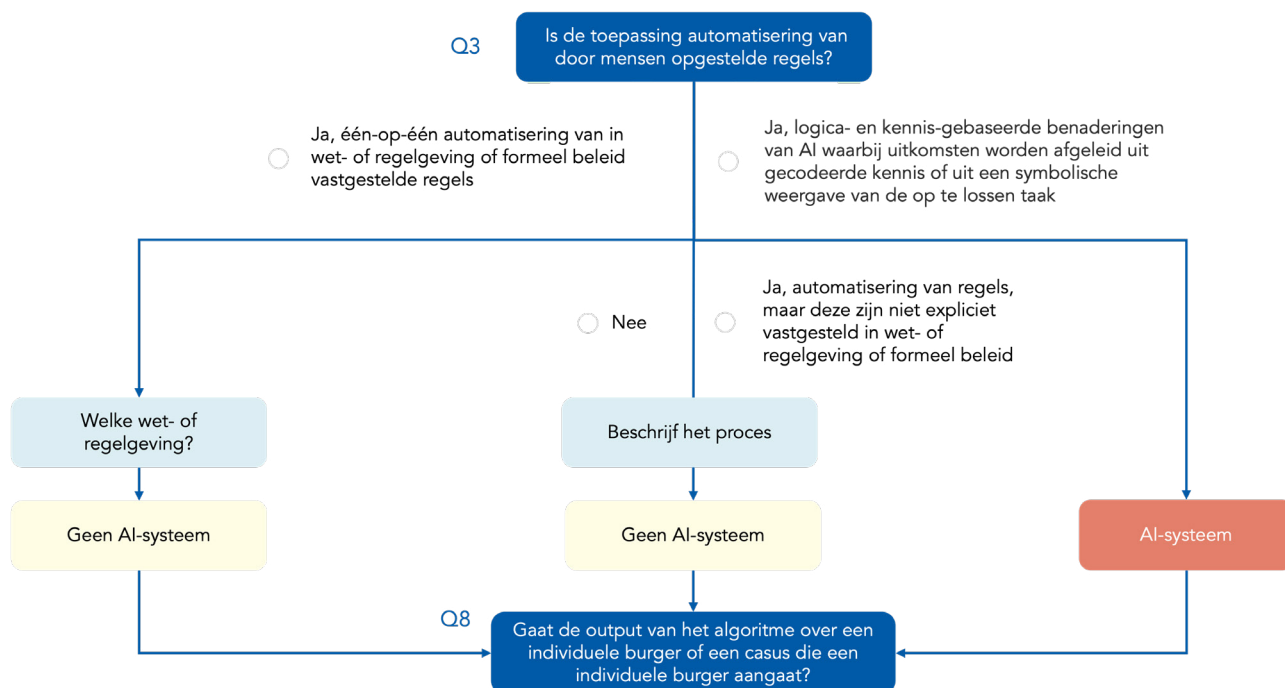
Om gebruikers te gidsen wordt de volgende opmerking meegegeven:

Data omvatten alle vormen van elektronische gegevens. Tekst, afbeeldingen, audio zijn ook data. Toepassingen kunnen met de hand worden ontworpen. Maar ook wanneer deze handmatig zijn opgesteld, wordt het ontwerp soms gebaseerd op data-analyse. Zo kunnen drempelwaarden voor (uitval)regels berekend worden uit data of criteria gekozen worden aan de hand van berekende correlaties.

Het komt ook voor dat componenten (o.a. modellen en algoritmes) op een meer geautomatiseerde wijze uit data worden afgeleid. Bijvoorbeeld door een statistisch model te fitten op data of met behulp van machine learning een model of regelgebaseerd algoritme te leren uit data. Ook vormen van simulatie en optimalisering kunnen gebruikt worden om een model uit data af te leiden.

Taalmodellen zoals ChatGPT zijn ook afgeleid (geleerd) uit grote hoeveelheden tekstuele data.

⁹ Deze uitzondering wordt uitvoerig besproken in het document "Implementatie van de AI-verordening – Definitie van een AI-systeem". Supra noot 3.

Figuur 5 - Q3 onderzoekt in hoeverre er menselijke tussenkomst is bij het opstellen van regels die in een algoritme worden gebruikt.

Q3 – Is de toepassing automatisering van door mensen opgestelde regels?

Q3 heeft als functie om specifieke gevallen vast te leggen waarin geen model wordt afgeleid uit data, maar het systeem toch als AI-systeem kwalificeert, overeenkomstig overweging 12 van de AI-verordening en de richtlijnen van de EC. Zie [Figuur 5](#).

Zoals besproken in 2.1, zijn er gevallen waarin het ontwerp van een systeem niet op data is gebaseerd, maar er toch sprake is van inferentie, namelijk in het geval van op logica en kennis gebaseerde systemen. Deze systemen worden vaak omschreven of aangeduid als op regels gebaseerde systemen die een bepaald niveau van handmatige programmering vereisen. Om deze reden gaat Q3 in op de manier waarop de regels die een algoritmisch systeem volgt, zijn ontworpen.

Logica- en kennisgebaseerde benaderingen worden in de AI-verordening expliciet genoemd als

technieken die inferentie mogelijk maken en dus als AI moeten worden beschouwd. In de praktijk worden deze technieken meestal toegepast in combinatie met modellen die zijn afgeleid van data (zoals al is vastgelegd in Q2).¹⁰ Puur op logica en kennis gebaseerde benaderingen zijn zeldzaam. Ontwikkelaars die dit type technologie gebruiken, zijn zich ervan bewust dat dit een zeer specifiek type algoritme is. In dit geval wordt de gebruiker geïnformeerd dat de toepassing als een AI-systeem kan worden beschouwd. Vervolgens wordt gebruikers gevraagd of ze willen doorgaan met de rest van Vragenlijst 1, die gaat over impactvolle algoritmen en sADM, te beginnen met Q8.

Als een algoritme directe automatisering is van regels die zijn vastgelegd in wetgeving, regelgeving of formeel beleid, kwalificeert het niet als een AI-systeem, aangezien er geen sprake is van inferentie. In dit geval wordt de gebruiker eerst gevraagd welke officiële wet, regelgeving of

¹⁰ Zie hoofdstuk 3.2 van [Implementatie van de AI-verordening – Definitie van een AI-systeem](#), Algorithm Audit (2025).

beleid is geautomatiseerd, voordat de conclusie wordt gedeeld dat er geen sprake is van AI. De door de gebruiker verstrekte input kan worden gecontroleerd door juridische experts. Daarna wordt aan gebruikers gevraagd of ze verder willen gaan met de rest van Vragenlijst 1, die gaat over impactvolle algoritmen en sADM, te beginnen met Q8.

Als de toepassing een automatisering is van regels die niet expliciet zijn vastgelegd in wetgeving, regelgeving of formeel beleid, wordt de gebruiker gevraagd te beschrijven hoe de regels zijn vastgesteld, voordat opnieuw wordt geconcludeerd dat er geen sprake is van AI. De door de gebruiker verstrekte informatie kan worden gecontroleerd door juridische experts. In dit geval is er waarschijnlijk geen sprake van inferentie. Het onderscheid tussen regels die expliciet zijn vastgelegd in wet- en regelgeving of beleid, en regels waarbij menselijke interpretatie aan te pas is gekomen, is belangrijk voor het kwalificeren van impactvolle algoritmen en sADM, zoals besproken in hoofdstukken 3 en 4. Na Q3 wordt gebruikers gevraagd of ze verder willen gaan met de rest van Vragenlijst 1, die betrekking heeft op impactvolle algoritmen en sADM, te beginnen met Q8.

Om gebruikers te gidsen wordt de volgende opmerking meegegeven:

Een voorbeeld van in wet- of regelgeving vastgestelde regels is een regelgebaseerd algoritme dat bij aanvraag voor een bijstandsuitkering geautomatiseerd aangeeft wanneer niet is voldaan aan inkomens- en vermogenseisen. De regels in het algoritme zijn in dat geval een directe implementatie van de normen uit de Participatiewet.

Wanneer een norm open is gedefinieerd in wet- of regelgeving en deze verder is gespecificeerd in de algoritmische toepassing, is de toepassing geen één-op-één automatisering van wet- of regelgeving. Voorbeelden van door mensen opgestelde regels zijn:

- > Een regelgebaseerd algoritme waarbij een werkinstructie is vertaald naar een algoritme;
- > Een risicoprofiel waarbij de regels met de hand zijn opgesteld op basis van ervaring van medewerkers;
- > Open wettelijke normen die verder gespecificeerd zijn in regels.

Logica- en kennisgebaseerde benaderingen worden ook wel symbolische AI genoemd (symbolic AI). Onder deze vorm van AI vallen kennisrepresentatie, inductief (logisch) programmeren, kennisbanken, inferentie- en deductiemachines, (symbolisch) redeneren. Deze technologie wordt vaak ingezet in expertsystemen.

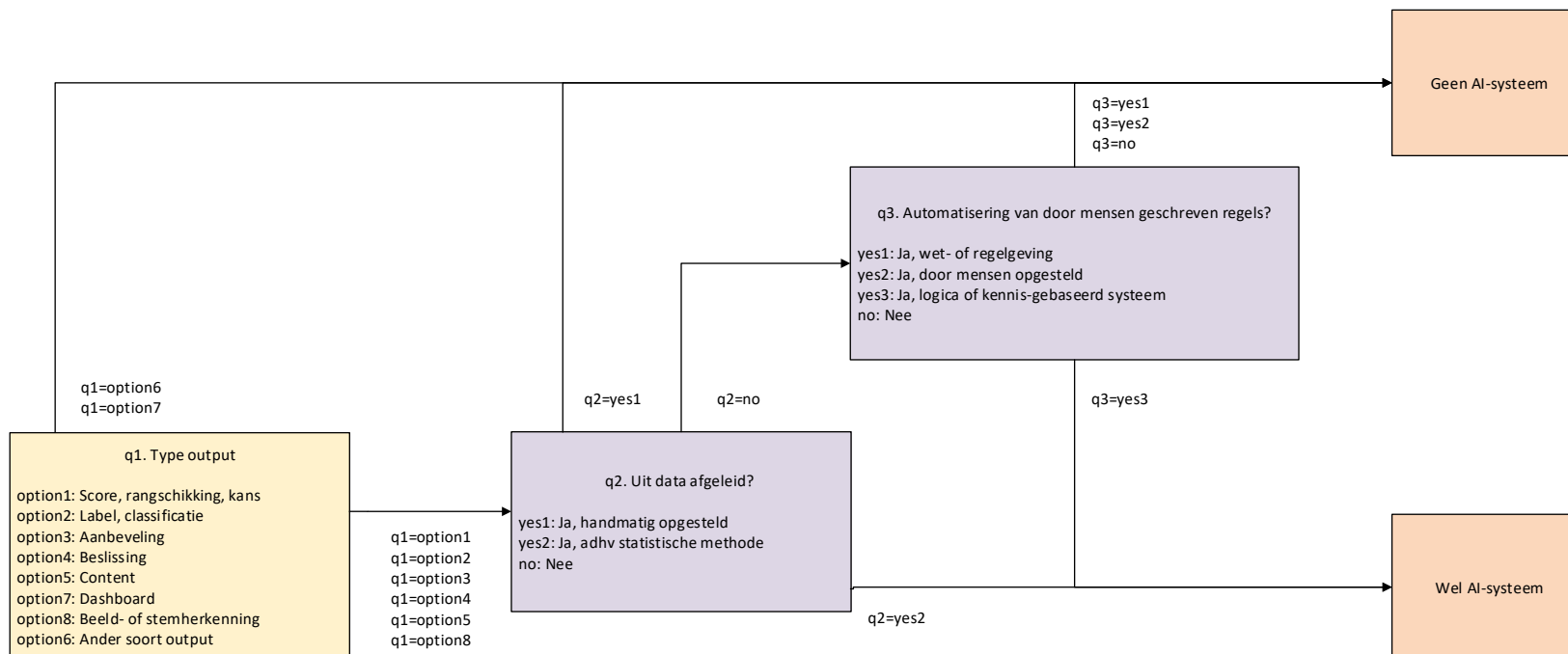
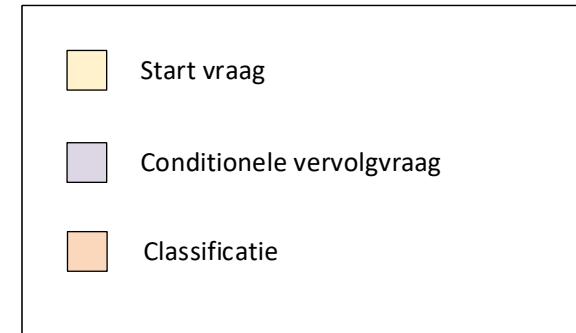
Stroomschema identificatie AI-systeem

Flowchart – AI-systeem (AI-verordening)

Dit is een vereenvoudigde weergave van vragen die worden gesteld in de AI AQT. Deze schematische weergave toont alleen de logica die nodig is om vast te stellen of er sprake is van een AI-systeem volgens de AI-verordening. De flowchart van de volledige identificatievragenlijst met alle paden en uitkomsten kan op de website van Algorithm Audit worden gevonden. De volledige vragen kunnen worden gevonden in de AI AQT tool zelf.

Legenda

3. Vragenlijst 1: Impactvolle algoritmen

Algoritmische systemen kunnen een aanzienlijke impact hebben op betrokkenen, zelfs als ze niet als AI-systeem in de zin van de AI-verordening worden gezien (zie [Box 2](#)). De term algoritme wordt sinds de jaren 2010 – onder meer door de Nederlandse overheid – gebruikt om te verwijzen naar een brede categorie van geautomatiseerde systemen, waaronder ook AI-systemen vallen. In 2021 definieerde de Algemene Rekenkamer (2021) een algoritme als: “een set van regels en instructies die een computer geautomatiseerd volgt bij het maken van berekeningen om een probleem op te lossen of een vraag te beantwoorden”.¹¹ Een algoritmisch systeem is een digitaal systeem waarmee een

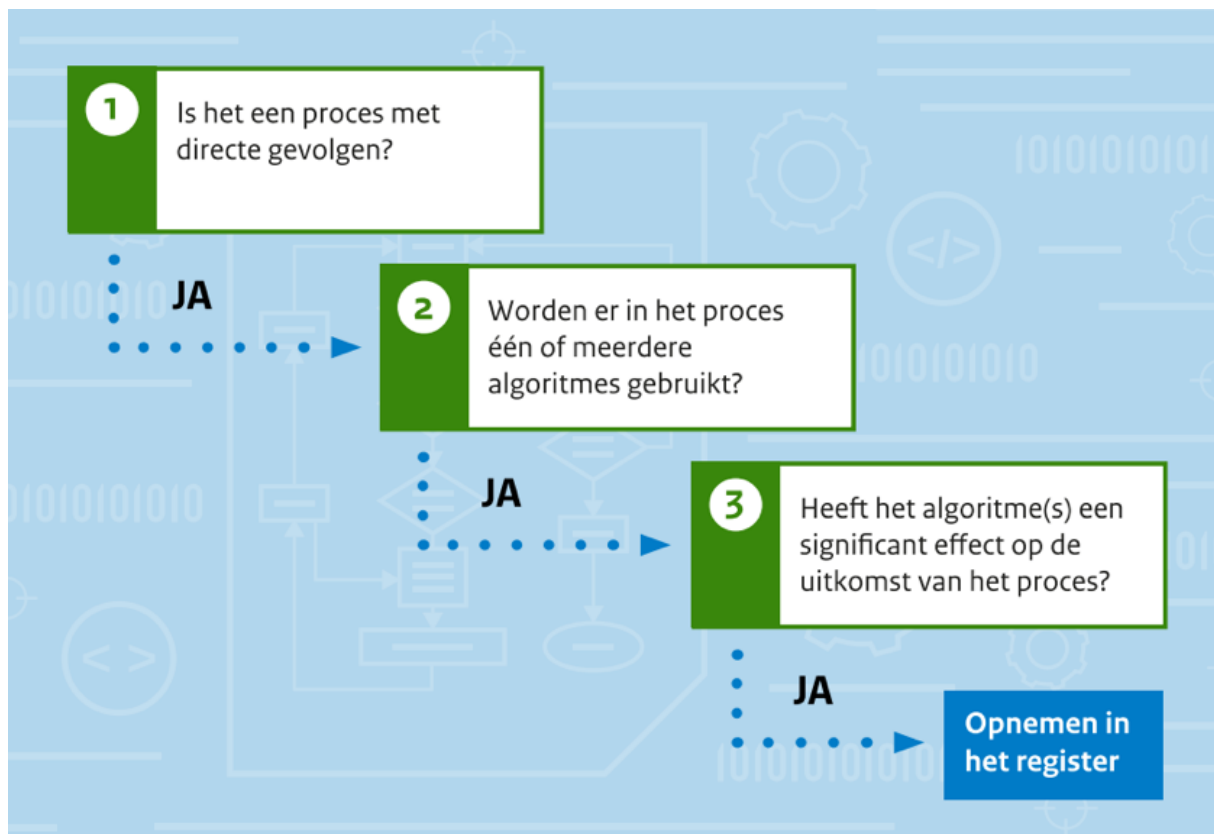
algoritme wordt uitgevoerd. De definitie van een impactvol algoritme, zoals uiteengezet in de “Handreiking Algoritmenregister” van het ministerie van Binnenlandse Zaken, luidt als volgt:¹²

- > **Directe gevolgen:** Het proces waarin het algoritme wordt gebruikt heeft directe rechtsgevolgen voor betrokkenen. Denk aan: opleggen van boete of weigeren subsidie;
- > **Classificatie:** Het proces waarin het algoritme zich bevindt, draagt bij aan hoe de overheid een betrokkene of groep categoriseert of benadert. Denk aan: profilering of risico-indicatie voor controle.

De bovenstaande categorieën worden in de Handreiking Algoritmeregister toegelicht aan de hand van drie vragen. Zie [Figuur 6](#).

¹¹ ‘Aandacht voor algoritmes’, Algemene Rekenkamer (2021).

¹² [Handreiking Algoritmeregister](#) van het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties (2023).

Figuur 6 - Vragen uit de Handreiking Algoritmeregister die kunnen worden gebruikt om te bepalen of een algoritme een ‘impactvol algoritme’ is.

De drie vragen zijn:

1. Is het een proces met directe gevolgen?
2. Worden er in het proces één of meerdere algoritmes gebruikt?
3. Heeft het algoritme(s) een significant effect op de uitkomst van het proces?

In dit hoofdstuk wordt besproken hoe de eerste en laatste vraag in [Figuur 6](#) – over het proces waarin het algoritme wordt gebruikt – zijn opgenomen in de AI AQT als vragen 4-7 (Q4-7). Ervan uitgaande dat er bij een bepaald besluitvormingsproces ten minste één algoritme betrokken is, kan worden gesteld dat de tweede vraag in [Figuur 6](#) geen onderscheidend vermogen heeft om impactvolle algoritmen te onderscheiden van andere algoritmen.

Het aantal algoritmen dat bij een proces betrokken is, is daarom niet als afzonderlijke vraag in de AI AQT opgenomen. Dit hoofdstuk begint met een toelichting op de begrippen ‘directe gevolgen’ (3.1) en ‘significant effect’ (3.2).

! OPMERKING: impactvolle algoritmen moeten worden gepubliceerd in het nationale Algoritme-register¹³, tenzij een uitzondering van toepassing is.¹⁴

¹³ <https://algoritmes.overheid.nl/nl/algoritme>

¹⁴ Gronden voor uitzonderingen zoals vermeld in de Handreiking zijn: “wettelijke gronden voor uitzonderingen zoals gespecificeerd in de Wet openbaarheid van bestuur (Woo) en de Wet volksgezondheid (Wpg), of ‘gaming the system’.” Zie supra noot 12.

Box 2

Nederlandse schandalen werden niet veroorzaakt door AI-systemen

Algoritmen die betrokken waren bij schandalen, zoals bij de Toeslagenaffaire en het gebruik van een discriminerend profileringsalgoritme door het Dienst Uitvoering Onderwijs (DUO), hebben betrekking op algoritmische systemen die buiten de reikwijdte van de AI-verordening vallen. Deze processen waren gebaseerd op door mensen gedefinieerde regels, waarbij geen sprake was van inferentie. In het geval van DUO kregen studenten een risicoscore toegekend door een op regels gebaseerd algoritme dat uitsluitend door menselijke experts was ontworpen.¹⁵ Hoewel het DUO-algoritme geen AI-systeem is, had de toepassing ervan wel ernstige gevolgen door het indirect discrimineren van studenten met een niet-Europese migratieachtergrond.¹⁶ Ook het algoritme dat centraal stond in de Toeslagenaffaire is geen AI-systeem, maar discrimineerde Nederlandse burgers met een dubbele nationaliteit op basis van door mensen vastgestelde beslissingsregels.

Impactvolle algoritmen lijken vaker voor te komen dan AI-systemen, met name in de Nederlandse publieke sector. In de zomer van 2025 analyseerde Algorithm Audit de inventaris van 14 ministeries en concludeerde dat 250 van de 370 (~67,6%) algoritmische systemen als impactvolle algoritmen kwalificeren, terwijl slechts 13 van de 370 (~3,5%) als hoog risico AI-systemen worden beschouwen.¹⁷ Dit illustreert dat het belangrijk is om niet alleen AI-systemen te identificeren, maar ook impactvolle algoritmen, zodat passende controlemaatregelen kunnen worden toegepast.

¹⁵ [Vooringenomenheid voorkomen](#), Algorithm Audit (2024).

¹⁶ [Addendum vooringenomenheid voorkomen](#), Algorithm Audit (2024).

¹⁷ [Inventarisatie 14 ministeries Algoritmenregister](#), Algorithm Audit (2025).

3.1 Directe gevolgen

Een impactvol algoritme wordt gebruikt in een proces dat directe gevolgen heeft voor de betrokkenen. Zoals toegelicht in de Handreiking Algoritmenregister¹⁸:

- I. *“Het betreft hier processen met impact, dat zullen over het algemeen besluitvormingsprocessen zijn. Het proces kan ook bijdragen aan hoe de overheid een betrokkene of groep categoriseert of benadert, door bijvoorbeeld het gebruiken van weegfactoren of voorspellingen. Dit kan gevolgen hebben voor de benadering of behandeling. Zoals risicoscans en fraude signalering algoritmes.”*
- II. *“Onder gevolgen vallen in ieder geval rechtsgevolgen. Een rechtsgevolg houdt in dat het besluit volgens de Algemene wet bestuursrecht (Awb) van invloed is op de wettelijke rechten van een betrokkenen, iemands juridische status of zijn rechten uit hoofde van een overeenkomst. Ook betreft het feitelijke gevolgen die raken aan belangen van een persoon zoals financiële gevolgen (wel/geen toeslag), gevolgen voor grondrechten (wel/geen rechtsbescherming) en juridische gevolgen (wel/niet in NL blijven, een woning toegewezen krijgen). Ook de selectie voor een inspectie of controle wordt gezien als een gevolg.”*
- III. *“Betrokkenen betreft iedereen die te maken krijgt met de Nederlandse overheid. We vatten dit samen als burgers en organisaties.”*

Directe gevolgen worden breed gedefinieerd, wat betekent dat veel systemen kunnen kwalificeren als impactvolle algoritmen. Om te bepalen of een algoritme-gedreven proces directe gevolgen heeft, moet eerst worden beoordeeld of er een beslissing wordt genomen (Q4). Het begrip ‘beslissing’ moet hier breed worden geïnterpreteerd: niet alleen formele besluiten, zoals gedefinieerd in de

Algemene wet bestuursrecht (Awb art. 1:3), kunnen gevolgen hebben voor burgers en organisaties. Ook andere soorten beslissingen kunnen aanzienlijke gevolgen hebben voor de betrokkenen en kunnen daarom wijzen op de aanwezigheid van een impactvol algoritme.

Zodra is vastgesteld of het proces een beslissing behelst die gevolgen heeft voor individuele burgers of ambtenaren, moet de aard van de beslissing worden onderzocht. Dit kan bijvoorbeeld betrekking hebben op het prioriteren van zaken, beslissingen over formele klachten of bezwaren of beslissingen met financiële gevolgen (Q5).

Zelfs in gevallen waarin het algoritme-gedreven proces niet tot een beslissing leidt, kan het systeem als een impactvol algoritme kwalificeren als het de manier verandert waarop de overheid omgaat met betrokkenen of hoe deze door de overheid worden benaderd. Of een dergelijk effect aanwezig is, wordt beoordeeld in vraag 6 (Q6).

In de volgende sectie wordt besproken hoe de mate waarin het algoritme van invloed is op het proces wordt gebruikt om impactvolle algoritmen te onderscheiden van andere algoritmen.

3.2 Significant effect op de uitkomst van het proces

Een impactvol algoritme heeft een significant effect op de uitkomst van het proces. Zoals toegelicht in de “Handreiking Algoritmenregister”:¹⁹

- I. *“Hierbij gaat het niet over processen waarin het algoritme een handmatige werkinstructie automatiseert/digitaliseert. Zoals algoritmes waarbij alle parameters wettelijk vaststaan en het algoritme een (complexe) beslisboom afloopt enkel op basis van deze parameters.”*
- II. *“Hierbij gaat het wel over processen waarbij het algoritme een besluit beïnvloedt. Zoals*

¹⁸ Supra noot 15.

¹⁹ Supra noot 15.

algoritmes waarbij een weefactor wordt meegegeven wat de vervolgstap in het proces (mede) bepaalt. De weefactoren worden daarbij ingevuld door de ruimte of vrijheid die een bestuursorgaan toekomt bij het uitvoeren van diens taken.”

Zoals uitgelegd in I. valt de automatisering van regels die ‘wettelijk vastgelegd’ zijn in wetgeving, regelgeving of formeel beleid buiten het reikwijdte van een impactvol algoritme. Dit kan ‘één-op-één-automatisering’ worden genoemd. In dergelijke gevallen heeft het algoritme geen invloed op het proces – als het handmatig zou worden uitgevoerd, zou het resultaat niet anders zijn. Er zijn echter gevallen van ‘0,8-op-1-automatisering’, waarbij een organisatie ruimte heeft om een bepaling zelf te interpreteren en deze als beslissingsregel te formuleren.²⁰ Dergelijke systemen kunnen worden beschouwd als impactvol algoritme, aangezien willekeurige specificaties die in het algoritme

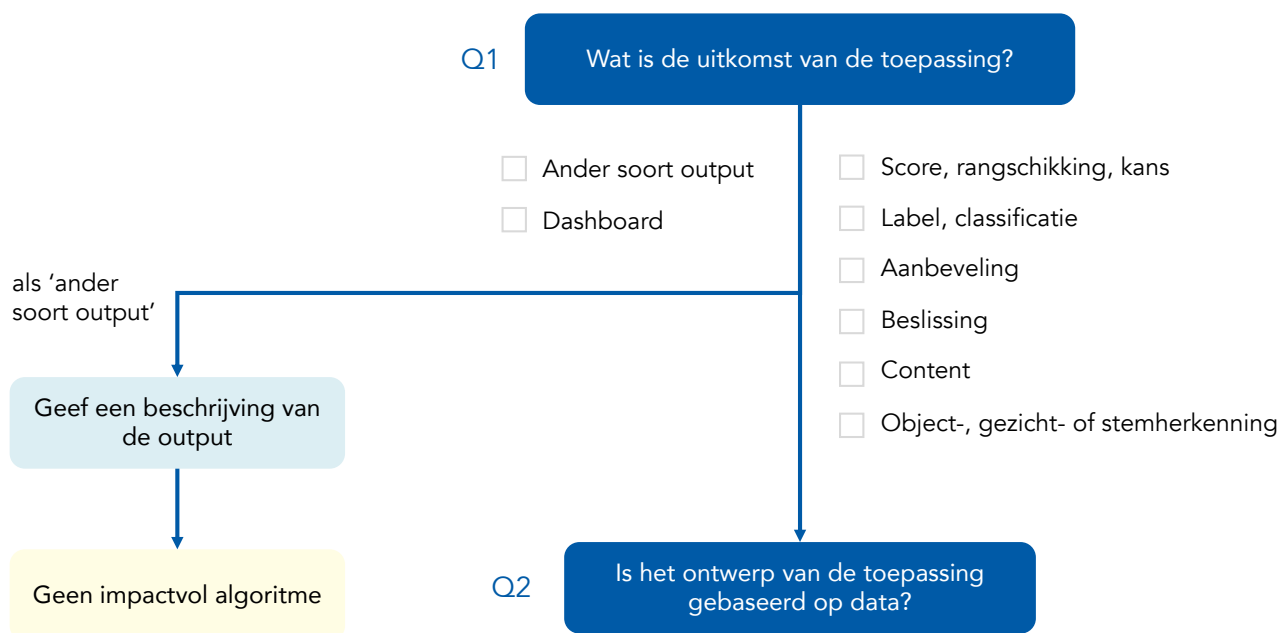
zijn ingebed, het proces vormgeven. Hoe een op regels gebaseerd algoritme is ontworpen, wordt beoordeeld in Q3. Aanvullende informatie over het effect van het algoritme op het resultaat van het proces is afgeleid van Q7.

! OPMERKING: De logica voor het stroomschema van de antwoordopties in Q3 is anders bij de beoordeling van impactvolle algoritmen dan bij de beoordeling van een AI-systeem. Zie 2. [Vragenlijst 1: AI-systeem](#).

Q1 – Wat is de uitkomst van de toepassing?

Het type output dat door een algoritmisch systeem wordt gegenereerd, geeft een indicatie of het systeem de uitkomst van een proces beïnvloedt. Q1 heeft daarom als functie om te bepalen of een systeem als een impactvol algoritme kan worden beschouwd. Zie [Figuur 7](#).

²⁰ [Richtlijn inzake geautomatiseerde individuele besluitvorming en profilering voor de toepassing van Verordening \(EU\) 2016/679](#), European Data Protection Board (2018).

Figuur 7 - Bij een 'dashboard' of 'ander type output' is er geen sprake van een impactvol algoritme.

Wanneer de output een voorspelling is (incl. een score, rangschikking, label, object-, gezichts- of stemherkenning), aanbeveling, beslissing of inhoud, worden deze outputs beschouwd als een wegingsfactor in het proces en is de toepassing mogelijk een impactvol algoritme (zie 3.2.II). Als een van deze opties wordt geselecteerd, wordt de gebruiker naar Q2 geleid.

Aangezien een dashboard op zichzelf alleen datavisualisatie behelst, is er geen sprake van directe gevolgen of significante effecten. Het is de mens die conclusies baseert op basis van datavisualisatie. Als een gebruiker aangeeft dat de enige output van een systeem een dashboard is, wordt geconcludeerd dat het geen impactvolle algoritme is. Gebruikers worden expliciet gevraagd om na te gaan of er andere soorten outputs zijn die op het dashboard worden weergegeven. Als een van de gespecificeerde outputs worden geselecteerd samen met "Dashboard", worden gebruikers doorverwezen naar Q2.

Dezelfde logica geldt voor de optie "Ander type output". Als dit het enige gegeven antwoord is, concludeert de tool dat de applicatie geen impactvol algoritme is. Als er nog een andere output is (anders dan het dashboard), gaat de gebruiker verder naar

Q2. In beide gevallen wordt de gebruiker gevraagd om een beschrijving van de output te geven, die handmatig door experts kan worden beoordeeld.

Q2 – Is het ontwerp van de toepassing gebaseerd op data?

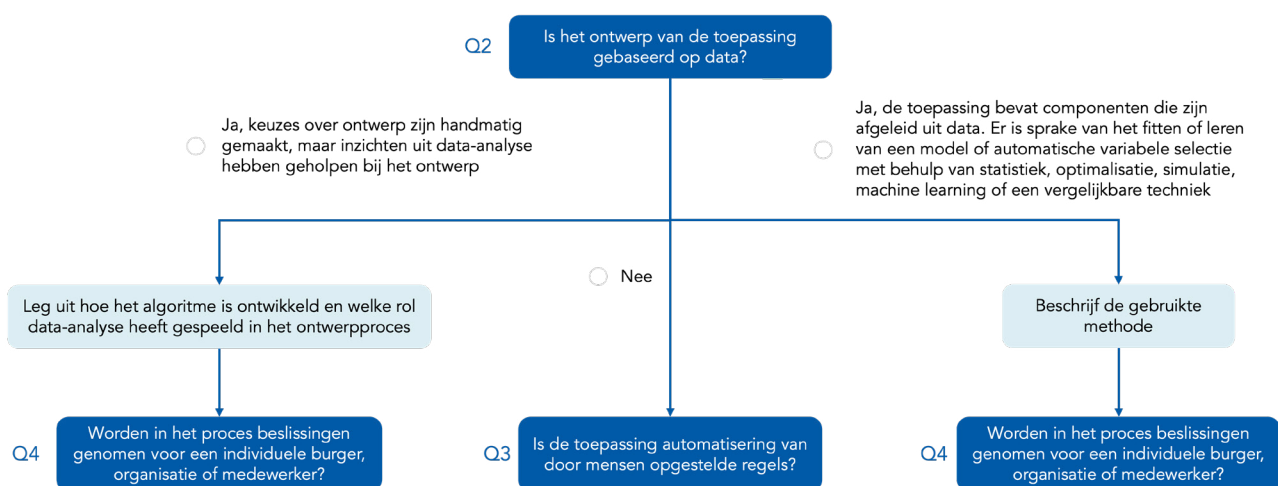
Als het algoritmische systeem is afgeleid van data, is het geen eenvoudige automatisering van beleid (zie 3.2.I). Daarom ondersteunt Q2 bij het identificeren van impactvolle algoritmen.

Als een systeem is afgeleid van data of als de toepassing componenten bevat die zijn afgeleid van data, wordt de gebruiker gevraagd om aanvullende informatie te verstrekken en wordt de gebruiker doorgestuurd naar Q4 om de gevolgen van het algoritmische systeem te bepalen.

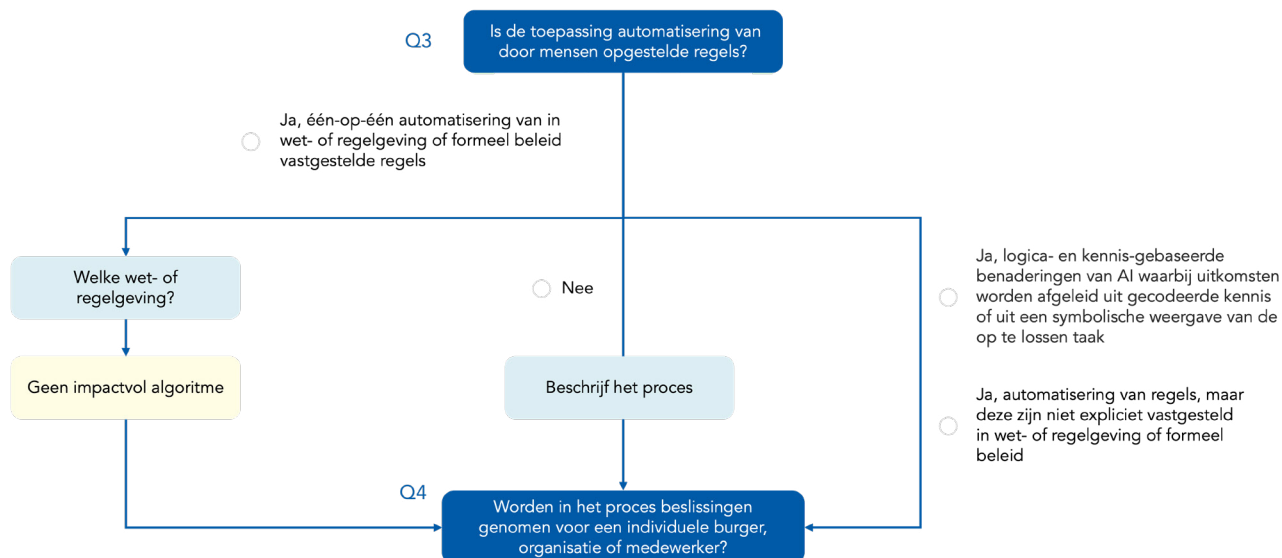
Wanneer een gebruiker de optie "nee" kiest, wordt de gebruiker naar Q3 gestuurd om meer informatie op te halen over dit type systeem en mogelijke kwalificatie als impactvolle algoritmen.

Q3 – Is de toepassing automatisering van door mensen opgestelde regels?

Of het algoritmische systeem regels automatiseert die zijn vastgelegd in wet- en regelgeving of formeel beleid, of dat regels worden bepaald door

Figuur 8 - Q2 gaat na of er meer informatie nodig is over de wijze waarop het algoritme is ontwikkeld (Q2), of dat gebruikers kunnen worden doorverwezen naar Q4.

Figuur 9 - In het geval van één-op-één automatisering van gedefinieerde regels in wetgeving, regelgeving of formeel beleid concludeert Q3 dat de toepassing geen impactvolle algoritme is. Andere scenario's worden doorgestuurd naar Q4.

beleidsmakers, is een belangrijke indicator om te bepalen of een systeem kan worden beschouwd als een impactvol algoritme. Zie [3.2 Significant effect op de uitkomst van het proces](#) en [Figuur 9](#).

Als de toepassing directe automatisering is van regels die zijn vastgelegd in wet- en regelgeving of formeel beleid, moet de gebruiker aangeven in welk beleidsinstrument de regel is vastgelegd. Daarna wordt geconcludeerd dat er geen sprake is van een impactvol algoritme (zie [3.2 Significant effect op de uitkomst van het proces](#)) en wordt de gebruiker gevraagd of hij/zij wil doorgaan naar Q4. Als de regels niet expliciet zijn vastgelegd in wet- en regelgeving of formeel beleid, wordt de gebruiker direct doorgestuurd naar Q4.

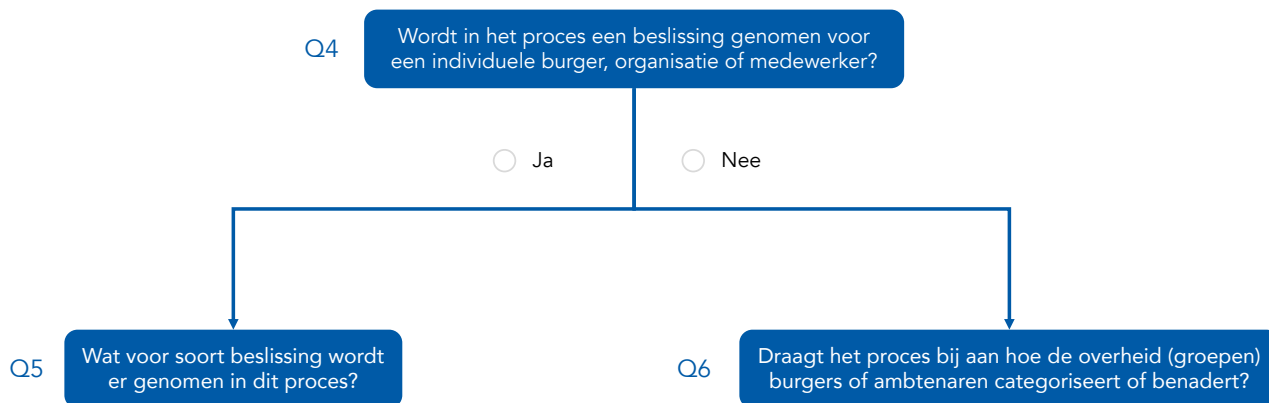
Als de toepassing geen automatisering van door mensen gedefinieerde regels is, moet de gebruiker het proces beschrijven en wordt hij vervolgens doorgestuurd naar Q4.

Een toelichting op de antwoordoptie voor op logica en kennis gebaseerde benaderingen is te vinden in [2. Vragenlijst 1: AI-systeem](#), aangezien deze optie alleen relevant is voor AI-systemen.

! OPMERKING: Voor deze vraag beveelt AI AQT aan dat werkinstructies voor menselijke besluitvormers onder de antwoordoptie 'automatisering van regels, maar deze zijn niet expliciet vastgesteld in wet- of regelgeving of formeel beleid' valt in plaats van onder de antwoordoptie 'één-op-één automatisering van in wet- of regelgeving of in formeel beleid vastgestelde regels', zoals voorgesteld in de Handreiking Algoritmenregister.

Q4 ook relevant voor het kwalificeren van volledig geautomatiseerde besluitvorming

Q4 ondersteunt ook de kwalificatie van een systeem als sADM (volledig geautomatiseerde besluitvorming). Dit wordt verder uitgelegd in 4. Vragenlijst 1: Volledig geautomatiseerde besluitvorming.

Figuur 10 - Q4 gaat na of er een beslissing wordt genomen in het proces waarbij het algoritme betrokken is.

Q4 – Wordt in het proces een beslissing genomen voor een individuele burger, organisatie of medewerker?

Om een essentieel kenmerk van een impactvol algoritme te identificeren (zie 3.1 Directe gevolgen), wordt eerst beoordeeld of er in het proces een beslissing wordt genomen waarbij het algoritme betrokken is. Zie Figuur 10.

Als er een beslissing wordt genomen, wordt de gebruiker doorgestuurd naar Q5. Als er geen beslissing wordt genomen, wordt de gebruiker doorgestuurd naar Q6.

🔧 Om gebruikers te gidsen wordt de volgende opmerking meegegeven:

Denk aan prioritering van de opvolging vraag of verzoek van een burger, wel/geen verzoek aan burger om aanvullende informatie aan te leveren, wel/geen selectie voor controle of inspectie, wel/niet of een persoon in aanmerking komt voor diensten of voorzieningen.

⚠️ **OPMERKING:** Een beslissing is veel breder dan een formeel besluit zoals gedefinieerd in de Algemene wet bestuursrecht Art. 1:3.

Figuur 11 - Q5 vraagt wat voor soort beslissing wordt genomen in het proces waarin het algoritme een rol speelt.

Q5 – Wat voor soort beslissing wordt er genomen in dit proces?

Wanneer er een beslissing wordt genomen in het proces waarbij het algoritme betrokken is, is het belangrijk om het type beslissing te beoordelen. Zie [3.1 Directe gevolgen](#) en [Figuur 11](#).

Er wordt een lijst met opties gegeven om gebruikers te helpen het type beslissing te identificeren dat directe gevolgen kan hebben voor de betrokkene en dus kan wijzen op een impactvol algoritme. Deze lijst met opties is opgesteld in samenwerking met de gemeente Amsterdam en weerspiegelt de breedte van besluitvorming met vormen van impact in de publieke sector. Als een van deze opties wordt geselecteerd, wordt de gebruiker doorverwezen naar Q7. Let op: er kan slechts één optie worden geselecteerd.

Als een type beslissing niet onder een van de genoemde categorieën valt, wordt geconcludeerd dat de kans op directe gevolgen voor de betrokkene beperkt is en dat het algoritme in kwestie niet als een impactvol algoritme kan worden aangemerkt.

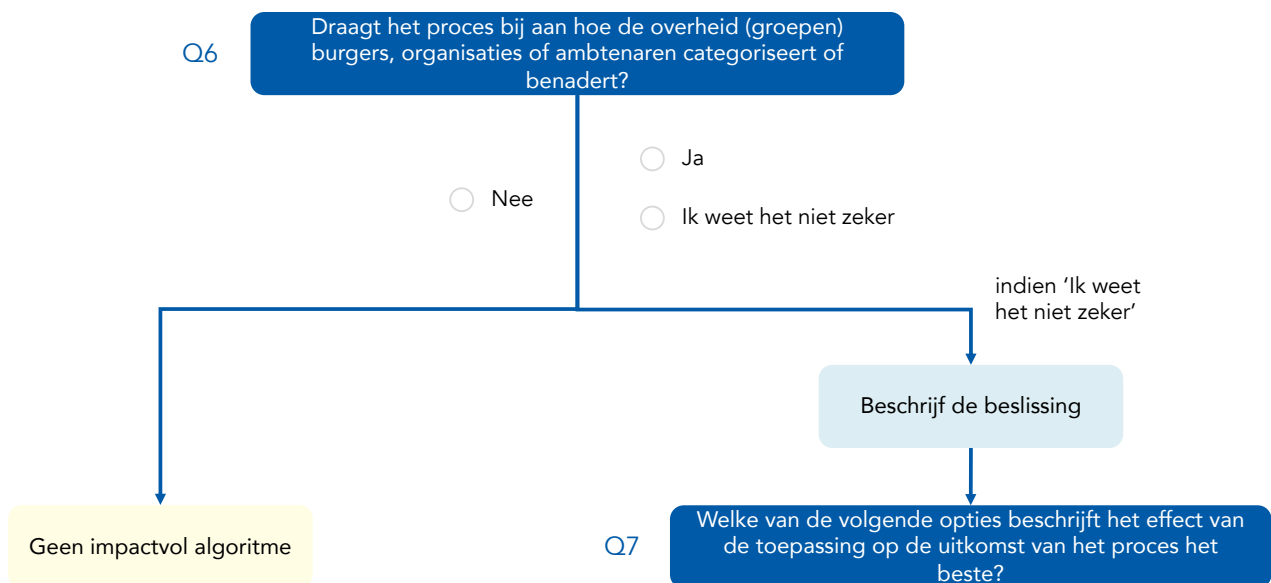
In dergelijke gevallen wordt de gebruiker gevraagd het type beslissing te beschrijven en wordt de conclusie met de gebruiker gedeeld.

! OPMERKING: Q5 ondersteunt ook bij de kwalificatie van volledig geautomatiseerde besluitvorming. Dit wordt nader toegelicht in [4. Volledig geautomatiseerde besluitvorming](#).

Q6 – Draagt het proces bij aan hoe de overheid (groepen) burgers of ambtenaren categoriseert of benadert?

Aangezien er in het proces geen beslissingen worden genomen voor individuele burgers, organisaties of werknemers, zoals blijkt uit Q4, gaat Q6 na of het proces bijdraagt aan de manier waarop de overheid groepen burgers, organisaties of ambtenaren categoriseert of benadert. Zie [Figuur 9](#). Dit is het tweede aspect om na te gaan of een direct gevolg kan voortvloeien uit de toepassing van het algoritme (zie [3.1 Directe gevolgen](#)).

Als het proces niet bijdraagt aan de manier waarop de overheid groepen burgers, organisaties of

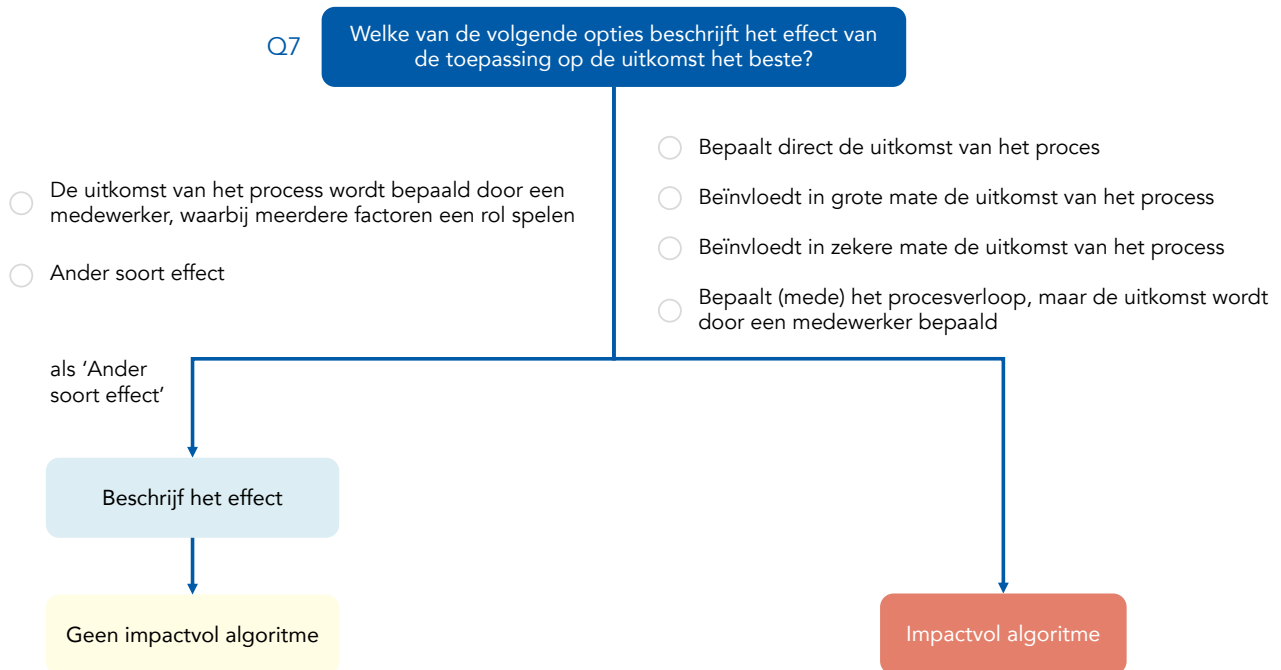

Figuur 12 - Q6 onderzoekt of het proces bijdraagt aan de manier waarop groepen burgers, organisaties of ambtenaren door de overheid worden gecategoriseerd of benaderd.

ambtenaren categoriseert of benadert, wordt geconcludeerd dat het algoritme niet kwalificeert als een impactvol algoritme. Vervolgens wordt deze conclusie met de gebruiker gedeeld.

Als dit niet met zekerheid kan worden gezegd, wordt om een toelichting gevraagd, waarna de gebruiker naar Q7 wordt doorverwezen. De gebruiker wordt ook naar Q7 doorverwezen als Q6 met "Ja" wordt beantwoord.

OPMERKING: Q6 heeft bewust een bredere reikwijdte dan alleen individuen. Onderscheid maken tussen buurten om politie-surveillancecapaciteit toe te wijzen, leidt bijvoorbeeld niet tot een beslissing over individuen, maar beïnvloedt wel hoe groepen burgers door de overheid worden benaderd.

Figuur 13 - Q7 onderzoekt wat het effect is van de uitkomst van het algoritme op de uitkomst van het proces.

Q7 – Welke van de volgende opties beschrijft het effect van de toepassing op de uitkomst het beste?

Nadat is vastgesteld of er een beslissing wordt genomen (Q4 en Q5) of dat het proces de manier verandert waarop de overheid de betrokkene categoriseert of benadert (Q6), moet worden bepaald of het algoritme een significant effect heeft op het resultaat van het proces. Als aan beide voorwaarden is voldaan, kan worden geconcludeerd dat het algoritme een impactvol algoritme is. Zie [Figuur 13](#).

De scenario's die in de antwoordopties worden beschreven, helpen gebruikers bij het selecteren van de meest relevante beschrijving van het effect van het algoritme op de uitkomst van het proces. Wanneer de uitkomst van het algoritme de uitkomst direct bepaalt, in grote mate beïnvloedt of in enige mate beïnvloedt, wordt het beschouwd als een algoritme met een aanzienlijk effect en kwalificeert het dus als een impactvol algoritme. Dit geldt ook

wanneer de uitkomst formeel door een mens wordt bepaald, maar het algoritme (gedeeltelijk) het verloop van het proces bepaalt.

Wanneer de uitkomst van het proces wordt bepaald door een mens en meerdere factoren – anders dan de output van het algoritme – een rol spelen, wordt de toepassing niet beschouwd als een impactvol algoritme. Dezelfde conclusie geldt wanneer de toepassing een ander soort effect genereert dan de effecten die in de opties worden genoemd. In dergelijke gevallen wordt gebruikers gevraagd het effect te beschrijven, zodat de situatie handmatig door een team van deskundigen kan worden beoordeeld.

! OPMERKING: Q7 ondersteunt ook de kwalificatie van een systeem als volledig geautomatiseerde besluitvorming. Dit wordt nader toegelicht in [4. Vragenlijst 1: Volledig geautomatiseerde besluitvorming](#).

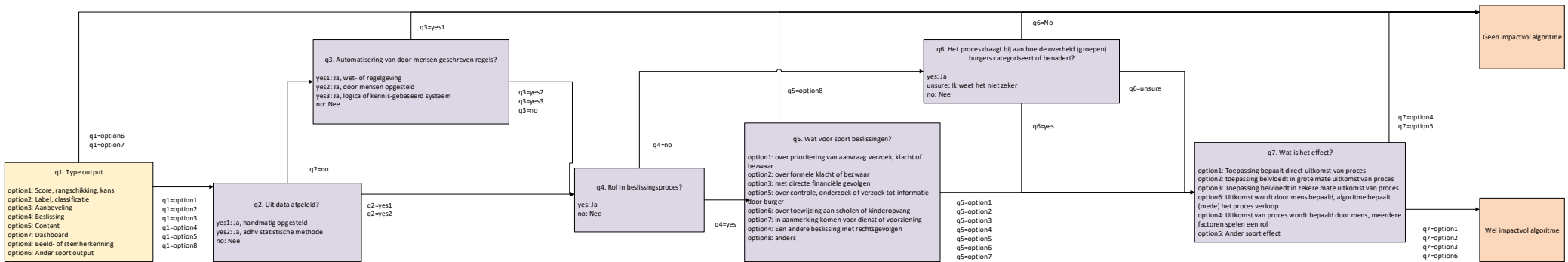
Stroomschema identificatie impactvolle algoritme

Flowchart – Impactvol algoritme (Handreiking Algoritmeregister)

Dit is een vereenvoudigde weergave van vragen die worden gesteld in de AI AQT. Deze schematische weergave toont de logica die nodig is om vast te stellen of er sprake is van een *impactvol algoritme* volgens de Handreiking Algoritmeregister, volgend op vragen q1-q3 die worden gesteld over de definitie van een AI-systeem. De flowchart van de volledige identificatievragenlijst met alle paden en uitkomsten kan op de website van Algorithm Audit worden gevonden. De volledige vragen kunnen worden gevonden in de AI AQT tool zelf.

Legenda

4. Vragenlijst 1: Volledig geautomatiseerde besluitvorming

Artikel 22, lid 1, van de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG) luidt:

“De betrokkene heeft het recht niet te worden onderworpen aan een uitsluitend op geautomatiseerde verwerking, waaronder profilering, gebaseerd besluit waaraan voor hem rechtsgevolgen zijn verbonden of dat hem anderszins in aanmerkelijke mate treft.”

Verschillende bronnen helpen om de reikwijdte van volledig geautomatiseerde besluitvorming (ook wel: sADM – solely automated decision-making) te verduidelijken, met inbegrip van de relevante uitzonderingen die zijn vastgelegd in artikel 22, lid 2, van de AVG. Bevoegde autoriteiten en juridische deskundigen hebben richtlijnen opgesteld over hoe aan de vereisten kan worden voldaan, zoals de *“Richtsnoeren inzake geautomatiseerde individuele besluitvorming en profilering voor de toepassing van Verordening (EU) 2016/679”*²¹, uitgegeven door het European Data Protection Board (EDPB). Daarnaast zijn bij het opstellen van de vragenlijsten die in de AI AQT worden gebruikt, verschillende andere bronnen geraadpleegd, waaronder het *“Advies artikel 22 AVG en geautomatiseerde selectie-instrumenten”*²², gepubliceerd door de Autoriteit Persoonsgegevens (AP), *“Advies landsadvocaat over geautomatiseerde selectietechnieken”* door juridische experts van Pels Rijcken²³ en relevante juridisch-wetenschappelijke literatuur^{24,25}. Algorithm

Audit heeft ook aanvullend materiaal gepubliceerd met een stapsgewijze handleiding om te voorkomen dat beslissingen uitsluitend op basis van geautomatiseerde verwerking worden genomen.²⁶

In dit hoofdstuk worden eerst de kernbegrippen beschreven die leidend zijn om te bepalen of een algoritmisch systeem onder artikel 22 van de AVG valt. In het bijzonder wordt het begrip “beslissing”, “rechtsgevolgen of andere significante gevolgen voor individuen”, “uitsluitend op geautomatiseerde verwerking gebaseerd”, en “menselijke tussenkomst” besproken (4.1 [Beslissing, rechtsgevolgen of soortgelijke gevolgen en menselijke tussenkomst](#)). Zoals zal worden toegelicht overlappen de begrippen “rechtsgevolgen of andere significante gevolgen” en “automatisering” uit artikel 22 sterk in betekenis met de betekenis van “directe gevolgen” en “significant effect op het resultaat van het proces” zoals gebruikt in de Handreiking Algoritmeregister. Als zodanig kunnen dezelfde vragen worden gebruikt om impactvolle algoritmen en volledig geautomatiseerde besluitvorming te kwalificeren (in Q5 en Q7). Daarom verwijst sectie 4.1 expliciet naar concepten die worden uitgelegd in 3. [Vragenlijst 1: Impactvolle algoritmen](#). Op basis van de analyse in dit hoofdstuk zijn vier aanvullende vragen opgenomen in de AI AQT (Q8-Q10 en Q5.1) om volledig geautomatiseerde besluitvorming te identificeren.

! OPMERKING: Niet alle gevallen van volledig geautomatiseerde besluitvorming kwalificeren als een impactvol algoritme. Eén-op-één-automatisering kan bijvoorbeeld kwalificeren als volledig

²¹ [Richtsnoeren inzake geautomatiseerde individuele besluitvorming en profilering voor de toepassing van Verordening \(EU\) 2016/679](#), European Data Protection Board (2018).

²² [Advies artikel 22 AVG en geautomatiseerde selectie-instrumenten](#), Autoriteit Persoonsgegevens (2024).

²³ [Advies landsadvocaat over geautomatiseerde selectietechnieken](#), Pels Rijcken (2024).

²⁴ [Rechtsbescherming tegen risicoprofileringsystemen op basis van de AVG, het EVRM en het Handvest](#), F. Çapkurt, Nederlands tijdschrift voor juristen (2025).

²⁵ [The Right to an Explanation in Practice: Insights from Case Law for the GDPR and the AI Act](#), L. Metikos en J. Ausloos, Law, Innovation and Technology (2025).

²⁶ [Betekenisvolle menselijke tussenkomst bij risicoprofileringsalgoritmes – Voorkomen van uitsluitend op profilering gebaseerde besluitvorming](#), Algorithm Audit (2025).

geautomatiseerde besluitvorming, maar valt strikt buiten de reikwijdte van impactvolle algoritmen (zie Q3 en 3.2 Significant effect op de uitkomst van het proces).

4.1 Beslissing, rechtsgevolgen of soortgelijke gevolgen en menselijke tussenkomst

De reikwijdte van het verbod in artikel 22 AVG hangt af van ten minste drie aspecten: I. Er wordt een beslissing genomen; II. De beslissing heeft rechtsgevolgen of heeft anderszins aanmerkelijke gevolgen voor de betrokkene; en III. De beslissing is uitsluitend gebaseerd op geautomatiseerde verwerking. Elk concept wordt achtereenvolgens besproken.

I. Er wordt een beslissing genomen

Het begrip 'besluit' moet ruim worden geïnterpreteerd: niet alleen formele besluiten, zoals gedefinieerd in de Algemene wet bestuursrecht (Awb art. 1:3), kunnen gevolgen hebben voor burgers en organisaties. Bij elke vorm van besluitvorming moet rekening worden gehouden met de individuele gevolgen (zie II). De Schufa-uitspraak heeft de reikwijdte verder verbreed door te concluderen dat zelfs de berekening van een score op zich een besluit kan vormen.²⁷

II. Het besluit heeft rechtsgevolgen of heeft anderszins aanzienlijke gevolgen voor de betrokken persoon

Een beslissing, dat wordt ingegeven door de output van het algoritme, heeft een 'rechtsgevolg' of anderszins 'aanzienlijke gevolgen' voor individuen als een van de volgende soorten besluiten wordt genomen:²⁸

- i. Een formele beslissing, zoals het opleggen van een belastingaanslag, het toekennen of weigeren van een uitkering of toeslag, het

nemen van een beslissing na een beroep, of het toekennen of weigeren van een vergunning of subsidie;

- ii. Een beslissing met financiële gevolgen, zoals de mogelijkheid om een betalingsregeling te krijgen of in aanmerking te komen voor krediet;
- iii. Het aangaan van een overeenkomst, zoals een arbeidsovereenkomst of een koopovereenkomst;
- iv. Selectie voor een inspectie, indien de inspectie ingrijpend is voor de betrokkene, zoals een huisbezoek;
- v. Een beslissing die van invloed is op iemands toegang tot onderwijs, zoals toelating tot een universiteit of schoolopdrachten;
- vi. Beslissingen die van invloed zijn op iemands kansen op werk, zoals het verwerken van sollicitaties of het toewijzen van projecten aan freelancers;
- vii. Anderszins een aanzienlijke impact hebben op de persoon.

De hierboven genoemde soorten beslissingen komen overeen met de antwoordopties in Q5. Merk op dat met name inspecties een aanzienlijk effect kunnen hebben nog voordat ze zijn afgerond of zonder dat ze ooit leiden tot verdere maatregelen jegens een betrokkene los van de inspectie zelf. Een inspectie kan bijvoorbeeld als reden dienen om betalingen uit te stellen of de toegang tot diensten tijdelijk op te schorten. Een ingrijpende inspectie, zoals een huisbezoek, kan materiële gevolgen hebben voor de betrokkene, zelfs als deze niet van financiële aard zijn. Anderzijds kan een inspectiegeschiedenis extra voorzichtigheid in toekomstige gevallen legitimeren en aanleiding geven tot een reeks controles. Beslissingen om een persoon aan een inspectie te onderwerpen, kunnen dus op zich al impact hebben en verdienen dan ook bijzondere aandacht. Om deze reden wordt een aanvullende vraag (Q5.1) gesteld om de secundaire

²⁷ [ECLI:EU:C:2023:957](#), case C-634/21, Hof van Justitie van de Europese Unie (2023).

²⁸ Supra noot 22-26.

effecten van een inspectie gerelateerde beslissing vast te stellen wanneer Q5 wordt beantwoord met “Inspectie, onderzoek of verzoeken om aanvullende informatie”.

Secundaire effecten kunnen ook optreden als de resultaten van een risicoprofileringsalgoritme intern of extern worden gedeeld of langdurig worden opgeslagen, wat aanzienlijke gevolgen kan hebben voor betrokkenen, zoals besproken in de toelichting bij Q8-Q10 hieronder.

Meer informatie over ‘juridische’ of ‘vergelijkbare significante’ gevolgen is te vinden op p. 21-22 van de EDPB-richtlijnen en p. 6-7 van het advies van de AP.

III. Uitsluitend op basis van geautomatiseerde verwerking

Een systeem valt onder het reikwijdte van artikel 22 van de AVG wanneer beslissingen uitsluitend door middel van volledig geautomatiseerde besluitvorming worden genomen. Een manier waarop de EDPB-richtlijnen de reikwijdte van artikel 22 verduidelijken is door op p.8 toe te lichten dat: *“Uitsluitend geautomatiseerde besluitvorming is het nemen van besluiten met technologische middelen en zonder menselijke tussenkomst.”* Wat menselijke tussenkomst inhoudt, wordt nader toegelicht op p.21 van de EDPB-richtlijnen: *“Om als menselijke tussenkomst te worden beschouwd, moet de verwerkingsverantwoordelijke ervoor zorgen dat het toezicht op de beslissing zinvol is en niet slechts een symbolisch gebaar. Het toezicht moet worden uitgeoefend door iemand die de bevoegdheid en competentie heeft om de beslissing te wijzigen. Als onderdeel van de analyse moet deze persoon alle relevante data in overweging nemen.”*²⁹

In Q7 wordt het begrip “menselijke tussenkomst” gekoppeld aan de mate waarin het algoritme het resultaat van het proces beïnvloedt, wat een conceptuele overlap met impactvolle algoritmen weerspiegelt. Door te onderscheiden of de output van het algoritme het resultaat van het proces rechtstreeks bepaalt (optie 1-2), kan worden beoordeeld of menselijke tussenkomst zinvol is. Meer details worden besproken in Q7.

Hoewel profilering, zoals gedefinieerd in artikel 4, lid 4, van de AVG, wordt genoemd in de wettekst van artikel 22, lid 1, en vaak wordt genoemd in verschillende relevante bronnen³⁰, heeft dit begrip geen invloed op de reikwijdte van de bepaling en geeft het geen verduidelijkende voorwaarde voor het kwalificeren van volledig geautomatiseerde besluitvorming.

Meer informatie over de rol van werkinstructies voor beslismedewerkers en de relatie tussen geautomatiseerde besluitvorming en de verplichting om discriminatie te voorkomen is te vinden in het document *“Betekenisvolle menselijke tussenkomst bij risicoprofileringsalgoritmes – Voorkomen van uitsluitend op profilering gebaseerde besluitvorming”*.³¹

²⁹ Zie voetnoot 22.

³⁰ Zie voetnoot 23 en 22.

³¹ Zie voetnoot 28.

Q1 – Wat is de uitkomst van de toepassing?

Het type output dat door een algoritmisch systeem wordt gegenereerd, geeft een indicatie of het systeem in aanmerking komt als volledig geautomatiseerde besluitvorming. Zie [Figuur 14](#).

Wanneer de output een voorspelling (incl. een score, rangschikking, label, object-, gezichts- of stemherkenning), aanbeveling, beslissing of content is, worden deze uitkomsten verondersteld een wegingsfactor te zijn in het besluitvormingsproces dat hiervan gebruikmaakt (zie [4.1 Beslissing, rechtsgevolgen of soortgelijke gevolgen en menselijke tussenkomst](#)). Als een van deze opties wordt geselecteerd, wordt de gebruiker naar Q2 geleid.

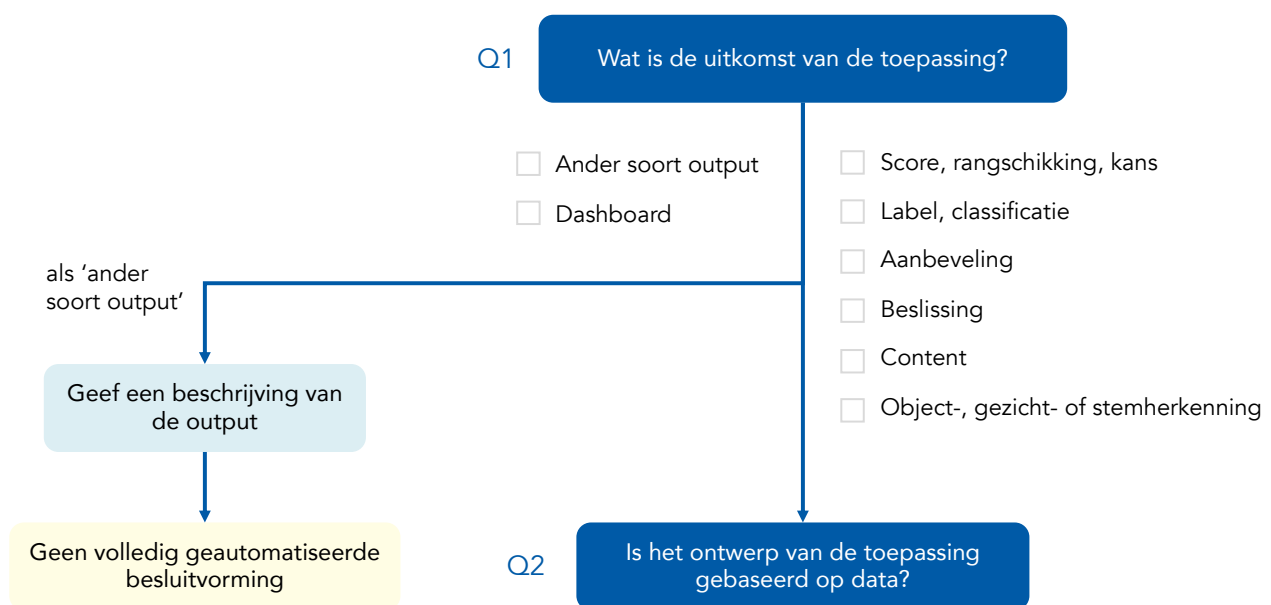
Aangezien een dashboard op zichzelf alleen datavisualisatie biedt, zijn er geen beslissingen, juridische of soortgelijke effecten. Het is de mens die conclusies trekt uit data-visualisatie. Als een gebruiker aangeeft dat de enige output van een systeem een dashboard is, wordt geconcludeerd dat het geen volledig geautomatiseerde besluitvorming

betreft. Gebruikers worden expliciet gevraagd om na te gaan of er andere soorten uitkomsten in dit dashboard worden weergegeven. Als ze een van de gespecificeerde uitkomsten samen met "Dashboard" selecteren, wordt de gebruiker doorverwezen naar Q2.

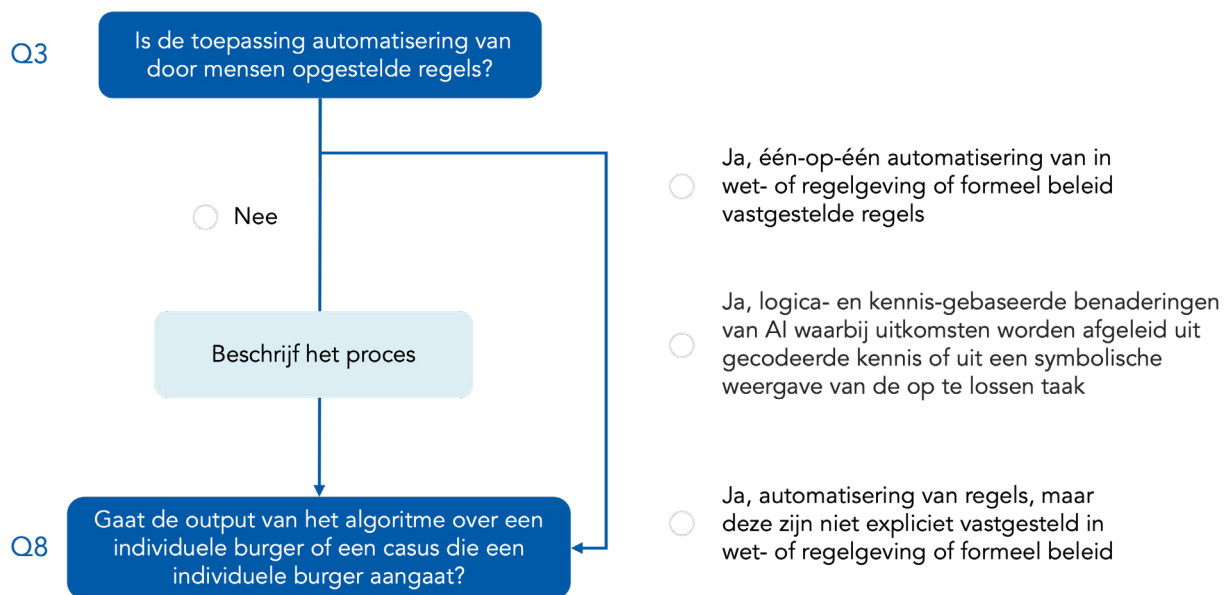
Dezelfde logica geldt voor de optie "Ander type output". Als dit het enige gegeven antwoord is, concludeert de tool dat de toepassing geen volledig geautomatiseerde besluitvorming betreft. Als er nog een andere output is (anders dan een dashboard) wordt de gebruiker doorverwezen naar Q2. In beide gevallen wordt de gebruiker gevraagd een beschrijving van de output te geven, die handmatig door deskundigen kan worden beoordeeld.

Q2 – Is het ontwerp van de toepassing gebaseerd op data?

Q2 bevat geen aanvullende informatie over volledig geautomatiseerde besluitvorming. De gebruiker beantwoordt deze vraag omdat deze de kwalificatie van AI en impactvolle algoritmen ondersteunt.

Figuur 14 - Q1 concludeert dat de toepassing niet als volledig geautomatiseerde besluitvorming kwalificeert als een 'Dashboard' of 'Ander type output' wordt geselecteerd.

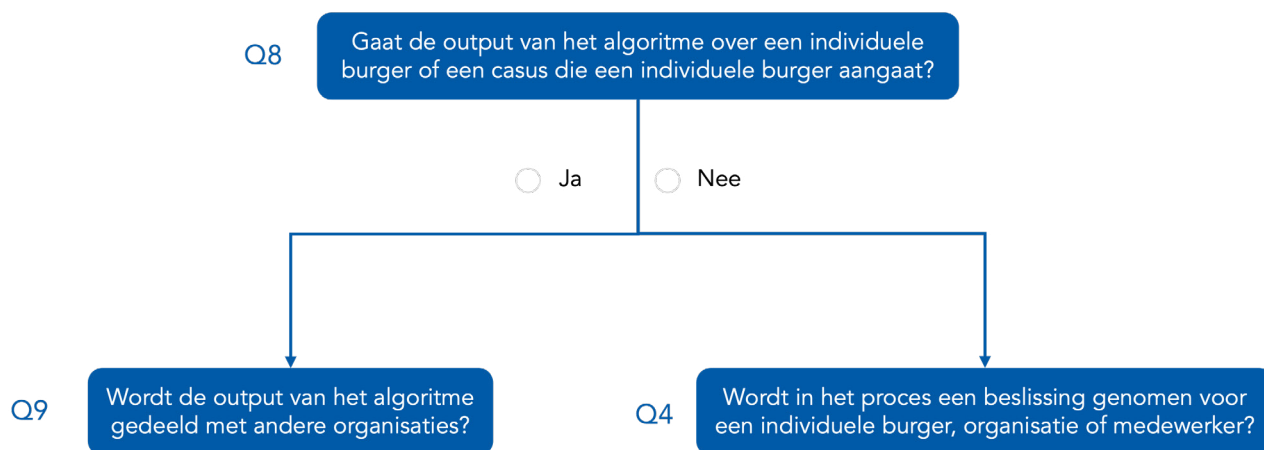
Figuur 15 - Alle antwoorden op Q3 leiden gebruikers naar Q8 voordat een toepassing wordt aangemerkt als volledig geautomatiseerde besluitvorming.

Q3 – Is de toepassing automatisering van door mensen opgestelde regels?

Het enige relevante verschil in Q3 tussen impactvol algoritme en volledig geautomatiseerde besluitvorming is dat één-op-één-automatisering geen impactvol algoritme is, maar wel volledig geautomatiseerde besluitvorming. Voordat de gebruiker wordt doorverwezen naar Q4-7 wordt eerst een reeks aanvullende vragen gesteld die uitsluitend betrekking hebben op volledig geautomatiseerde besluitvorming (Q8-10). Daarnaast hebben Q9 en Q10, zoals hieronder wordt toegelicht, betrekking op een specifiek scenario waarin het langdurig opslaan of delen van de uitkomsten van het algoritme volgens jurisprudentie als volledig geautomatiseerde besluitvorming dient te worden aangemerkt (zelfs als de uitkomsten niet worden gebruikt). Zie [Figuur 15](#).

Q8 – Gaat de output van het algoritme over een individuele burger of een casus die een individuele burger aangaat?

Aangezien artikel 22 expliciet verwijst naar beslissingen die betrekking hebben op individuen, gaat Q8 na of de output van het algoritme betrekking heeft op een individuele burger of een casus die een individuele burger aangaat. Als de output hier niet direct betrekking op heeft of niet kan worden herleid tot een individu, vormt het proces mogelijk geen volledig geautomatiseerde besluitvorming. Neem bijvoorbeeld een algoritme dat politie-inzet verdeelt over wijken. Onderscheid maken tussen buurten om politie-surveillancecapaciteit toe te wijzen, leidt bijvoorbeeld niet tot een beslissing over individuen, maar beïnvloedt wel hoe groepen burgers door de overheid worden benaderd en valt daarmee niet onder de reikwijdte van volledig geautomatiseerde besluitvorming.

Figuur 16 - Q8 bepaalt of de output van het algoritme betrekking heeft op een individuele burger of op een zaak waarbij een individuele burger betrokken is en al dan niet als persoonsgegevens moet worden beschouwd.

Dit is een belangrijk verschil met de reikwijdte van impactvolle algoritmen. Impactvolle algoritmes kunnen wel van toepassing zijn op groepen, maar volledig geautomatiseerde besluitvorming is alleen van toepassing op individuen. Om vast te stellen of er sprake is van volledig geautomatiseerde besluitvorming is Q8 dus nodig in aanvulling op Q4. Zie [Figuur 16](#).

Indien de output van het algoritme betrekking heeft op een individuele burger of een zaak waarbij een individuele burger betrokken is, wordt de gebruiker doorverwezen naar Q9 om te beoordelen hoe de output van het algoritme wordt gebruikt.

Ook als dit niet het geval is wordt de gebruiker doorgestuurd naar Q4. Dit volgt het principe van 'better safe than sorry'. In de praktijk wordt van gebruikers verwacht dat ze ook Q4 met 'Nee' beantwoorden. Aangezien Q4 ook kan vaststellen of er een beslissing met betrekking tot een individu wordt genomen, krijgt de gebruiker niet onmiddellijk de conclusie te zien dat er geen sprake is van volledig geautomatiseerde besluitvorming.

Om gebruikers te gidsen wordt de volgende opmerking meegegeven:

Voorbeelden van output over een individuele burger zijn:

- > Een inschatting van een eigenschap.

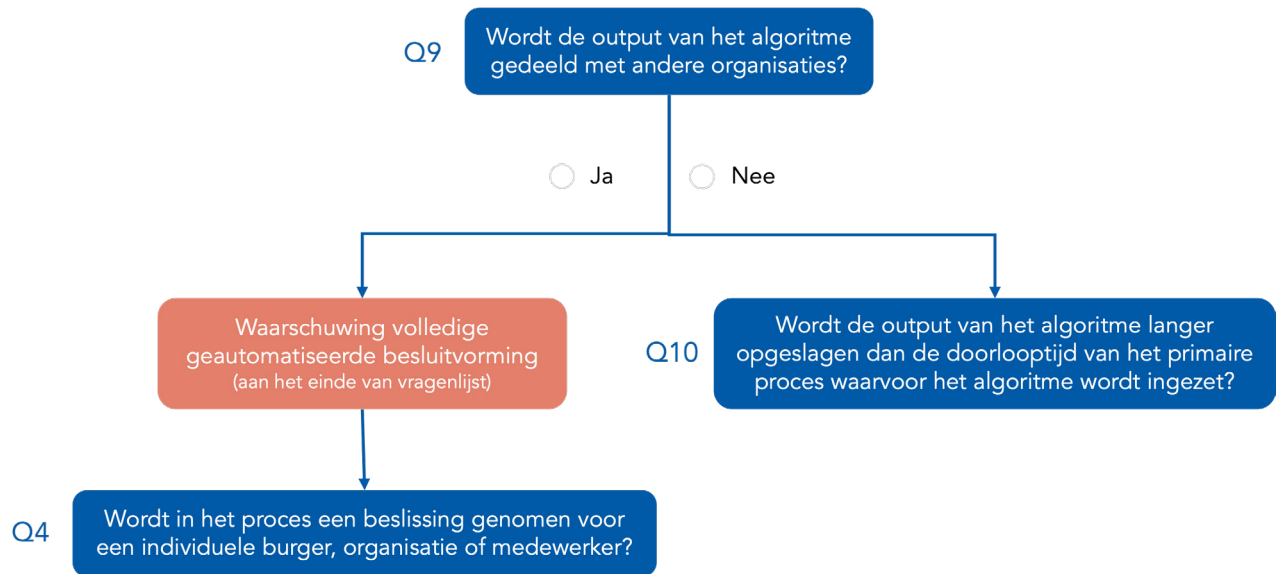
Voorbeelden van casussen die een individuele burger aangaaf zijn:

- > Zaken die aan een individu gekoppeld zijn, zoals een transactie of een aanvraag.

Voorbeelden van informatie die niet over individuen gaan zijn:

- > Output over groepen, waarin de individuen niet los van de groep een output krijgen toegekend;
- > Een output over fysieke zaken die niet aan een individu gekoppeld zijn, zoals infrastructuur;
- > Output over sectoren of wijken;
- > Output over beleid en de invloed van beleid.

Denk bij individuen ook aan ondernemingen waarbij de ondernemer persoonlijk aansprakelijk is (zzp, eenmanszaak, vennootschap onder firma, maatschap etc.).

Figuur 17 - Q9 gaat na of de output van het algoritme wordt gedeeld met andere organisaties.

Q9 – Wordt de output van het algoritme gedeeld met andere organisaties?

Zoals blijkt uit de Schufa-uitspraak en de daaruit voortvloeiende literatuur, kan het delen van de output van een algoritme leiden tot volledig geautomatiseerde besluitvorming (zie [4.1 Beslissing, rechtsgevolgen of soortgelijke gevolgen en menselijke tussenkomst](#)). Q9 beoordeelt daarom of de output van het algoritme wordt gedeeld met andere organisaties. Zie [Figuur 17](#).

Wanneer de output van het algoritme wordt gedeeld met andere organisaties, krijgen gebruikers een waarschuwing te zien dat het delen van output kan leiden tot verboden volledig geautomatiseerde besluitvorming. Dit moet worden beoordeeld met ondersteuning van juristen.

Als de output van het algoritme niet wordt gedeeld met andere organisaties wordt de gebruiker doorverwezen naar Q10.

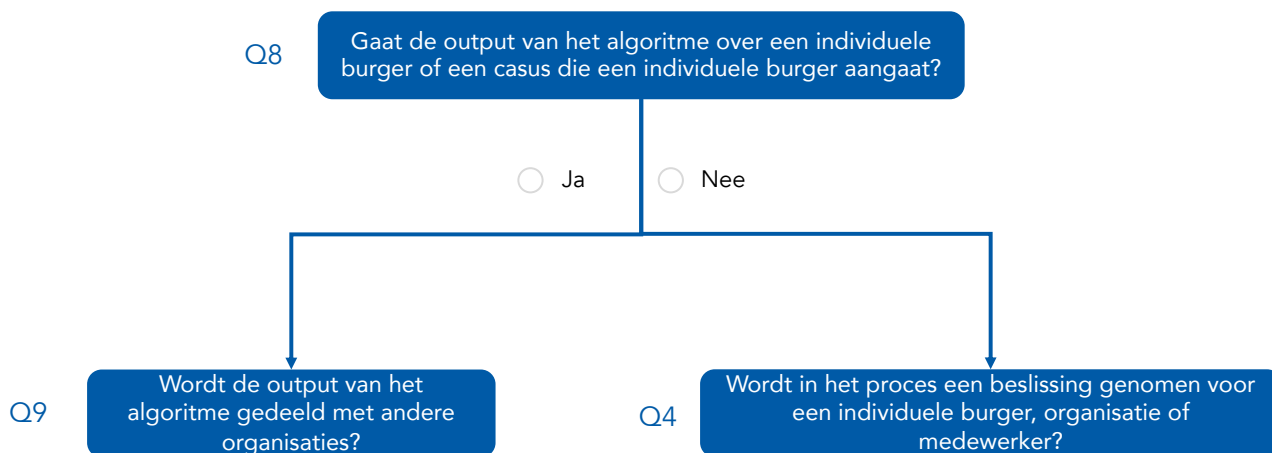
Figuur 18 - Q10 onderzoekt of de output van het algoritme langer wordt opgeslagen dan de duur van het primaire proces waarvoor het algoritme wordt gebruikt.

Q10 – Wordt de output van het algoritme langer opgeslagen dan de doorlooptijd van het primaire proces waarvoor het algoritme wordt ingezet?

Zoals blijkt uit de Schufa-uitspraak en de daaruit voortvloeiende literatuur kan het opslaan van de output van een algoritme leiden tot volledig geautomatiseerde besluitvorming (zie [4.1 Beslissing, rechtsgevolgen of soortgelijke gevolgen en menselijke tussenkomst](#)). Q10 onderzoekt daarom of de output van het algoritme langer wordt opgeslagen dan de duur van het primaire proces waarvoor het algoritme wordt gebruikt. Zie [Figuur 18](#).

Wanneer de output van het algoritme wordt gedeeld met andere organisaties, krijgen gebruikers een waarschuwing te zien (aan het einde van de vragenlijst) dat het delen van output kan leiden tot verboden volledig geautomatiseerde besluitvorming. Dit moet worden beoordeeld met ondersteuning van juristen.

Als de output van het algoritme niet met andere organisaties wordt gedeeld, wordt de gebruiker ook naar Q4 geleid om de vragenlijst voort te zetten.

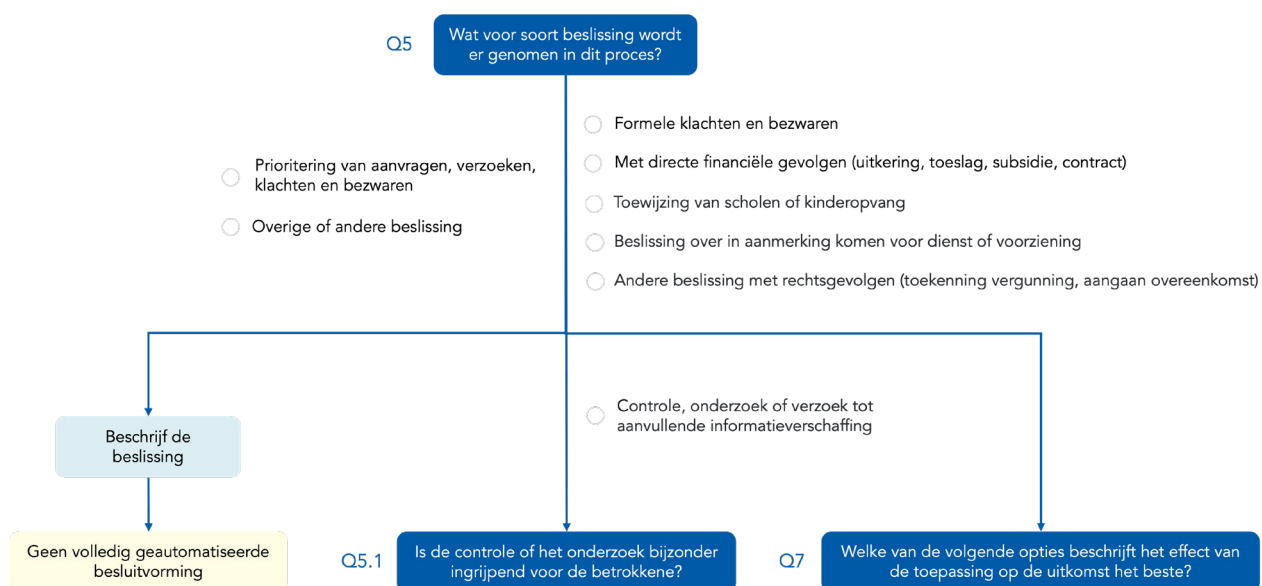
Figuur 19 - Of er een beslissing wordt genomen, is een belangrijk aspect voor de identificatie van volledig geautomatiseerde besluitvorming.

Q4 – Wordt in het proces een beslissing genomen voor individuele burgers, organisaties of medewerkers?

Q4 gaat na of er een beslissing wordt genomen in het proces waarbij het algoritme betrokken is. In tegenstelling tot de identificatie van een impactvol algoritme, wordt bij het antwoord 'Nee' op Q4 geconcludeerd dat er geen volledig geautomatiseerde besluitvorming plaatsvindt. Bij een antwoord 'Ja' worden gebruikers naar Q5 doorverwezen. Zie [Figuur 19](#).

Q5 – Wat voor soort beslissing wordt er in dit proces genomen?

Om volledig geautomatiseerde besluitvorming te identificeren, moet ook worden beoordeeld welk type beslissing wordt genomen in het proces waarbij het algoritme betrokken is. Dit wordt bepaald in Q5. Op basis van de antwoorden wordt bepaald of er directe gevolgen voortvloeien uit de toepassing van het algoritmische systeem (zie [3.1 Directe gevolgen](#)). Zie [Figuur 20](#).

Figuur 20 - Voor identificatie van volledig geautomatiseerde besluitvorming is een aparte antwoordoptie opgenomen om het secundaire effect te identificeren van een beslissing die wordt genomen in het proces waarin de toepassing wordt gebruikt.

Merk op dat 'Prioritering van aanvragen, verzoeken, klachten en bezwaren' niet als volledig geautomatiseerde besluitvorming wordt beschouwd, omdat dit alleen betrekking heeft op het doorsturen van taken die geen invloed hebben op het besluitvormingsproces zelf. Dit verschilt van de logica die wordt gebruikt voor de vragenlijst voor impactvolle algoritmen, aangezien in de Handreiking Algoritmeregister specifiek wordt vermeld dat dit onder het reikwijdte van de richtlijnen valt.

Wanneer als antwoordoptie wordt gekozen voor 'Andere of afwijkende beslissing' kan worden geconcludeerd dat er geen sprake is van volledig geautomatiseerde besluitvorming. De gebruiker wordt in dit geval om een toelichting gevraagd. De door de gebruiker gegeven toelichting kan vervolgens door juristen worden geanalyseerd.

Als Q5 wordt beantwoord met 'Controle, onderzoek of verzoek tot aanvullende informatieverschaffing' wordt een aanvullende vraag (Q5.1) gesteld over mogelijke secundaire effecten.

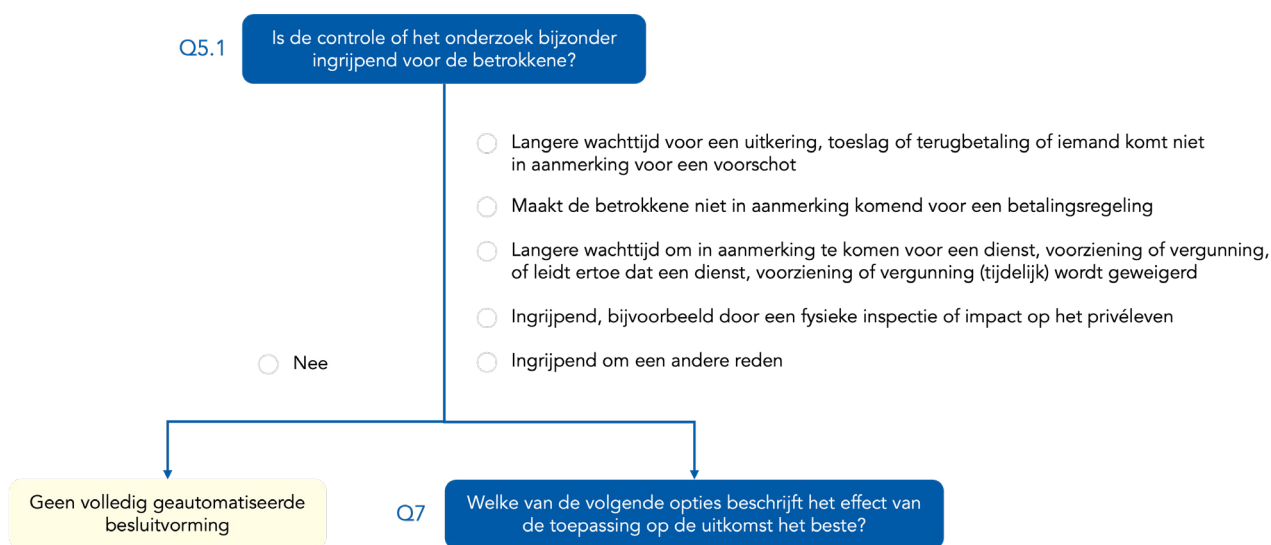
Bij alle andere antwoorden worden gebruikers doorverwezen naar Q7.

Q5.1 – Is de controle of het onderzoek bijzonder ingrijpend voor de betrokkene?

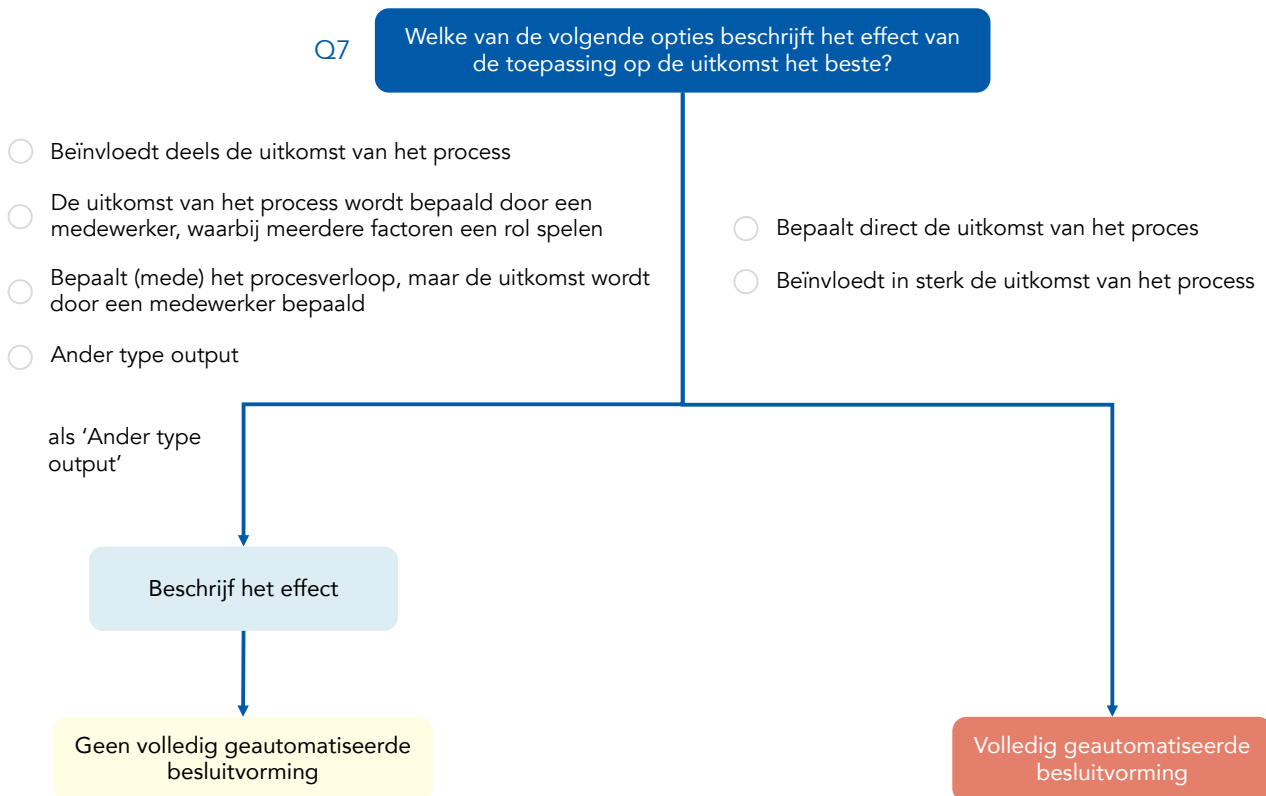
Zoals gezegd wordt Q5.1 alleen aan de gebruiker getoond als in Q5 'Controle, onderzoek of verzoek tot aanvullende informatieverschaffing' is geselecteerd. In dit geval kunnen procedurele beslissingen die geen directe rechtsgevolgen hebben toch als een aanzienlijke impact worden beschouwd (zie 4.1 [Beslissing, rechtsgevolgen of soortgelijke gevolgen en menselijke tussenkomst](#)). Dit wordt beoordeeld in Q5.1. Zie [Figuur 21](#).

Als de selectie voor een inspectie of onderzoek leidt tot langere wachttijden of gevolgen heeft voor het recht op (niet-gerelateerde) uitkeringen of diensten, wordt de gebruiker doorverwezen naar Q7. Hetzelfde geldt als de inspectie of het onderzoek ertoe leidt dat personen niet in aanmerking komen voor voorschotten of betalingsregelingen, of als het hun privéleven aanzienlijk beïnvloedt, bijvoorbeeld door een huisbezoek of andere zeer ingrijpende maatregelen.

Als de inspectie of het onderzoek niet bijzonder ingrijpend is voor de betrokken persoon, wordt de gebruiker geïnformeerd dat het proces geen

Figuur 21 - Q5.1 gaat na of de inspectie of het onderzoek bijzonder ingrijpend is voor de betrokkene.

Figuur 22 - Q7 gaat na of er sprake is van betekenisvolle menselijke tussenkomst in het besluitvormingsproces.

volledig geautomatiseerde besluitvorming betreft.

Q7 – Welke van de volgende opties beschrijft het effect van de toepassing op de uitkomst het beste?

Q7 gaat na wat de rol is van menselijke tussenkomst tijdens het besluitvormingsproces en helpt bij het bepalen of er sprake is van volledig geautomatiseerde besluitvorming. Zie [Figuur 22](#).

Als het algoritmische systeem het resultaat van het proces rechtstreeks bepaalt of in grote mate beïnvloedt, dan is er sprake van volledig geautomatiseerde besluitvorming. In alle andere gevallen wordt geconcludeerd dat er hier geen sprake van is vanwege betekenisvolle menselijke tussenkomst. Deze conclusies worden aan de gebruiker getoond. Wanneer 'Een ander type output' wordt geselecteerd, wordt de gebruiker eerst gevraagd het effect te beschrijven.

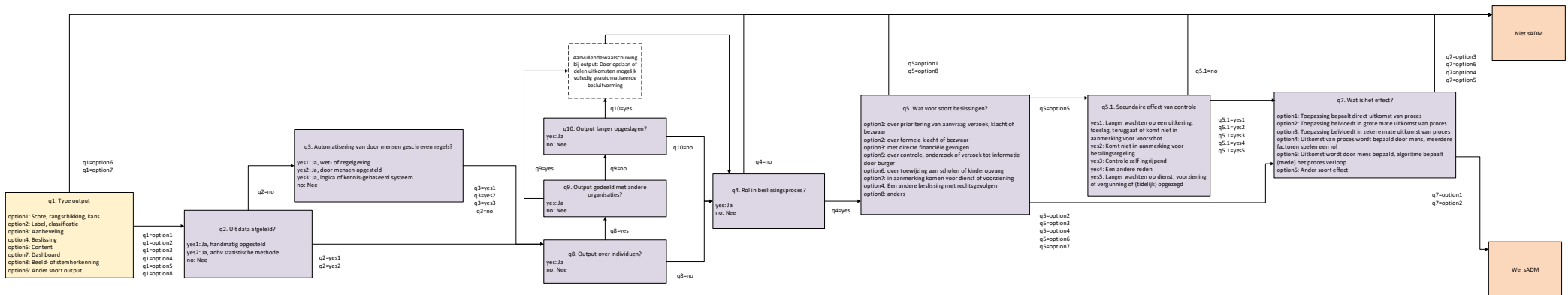
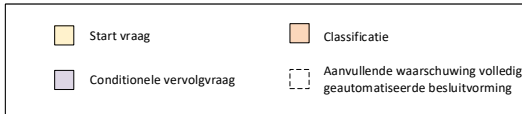
Stroomschema identificatie volledig geautomatiseerde besluitvorming (sADM)

Flowchart - Volledig geautomatiseerde besluitvorming (art. 22 AVG)

Dit is een vereenvoudigde weergave van vragen die worden gesteld in de AI AQT. Deze schematische weergave toont de logica die nodig is om vast te stellen of er sprake is van volledig geautomatiseerde besluitvorming (sADM van de engelse 'solely automated decision-making') volgens artikel 22 van de AVG. De flowchart van de volledige identificatievragenlijst met alle paden en uitkomsten kan op de website van Algorithm Audit worden gevonden. De volledige vragen kunnen worden gevonden in de AI AQT tool zelf.

Legenda

Update volgt binnenkort

Over Algorithm Audit

Algorithm Audit is een Europees kennisplatform voor AI bias testing en normatieve AI-standaarden.

De doelen van de stichting zijn vierledig:

Kennisplatform

Samenbrengen van kennis en experts om het collectieve leerproces over de verantwoorde inzet van algoritmes aan te jagen, zie onze [white papers](#) en [publieke standaarden](#).

Normatieve adviescommissies

Adviseren over ethische vraagstukken die zich voordoen in de algoritmische praktijk door het faciliteren van deliberatieve en inclusieve adviescommissies, met [algotrudentie](#) als resultaat

Technische hulpmiddelen

Implementeren en testen van open source software voor de verantwoorde inzet van algoritmes en AI, o.a. socio-technische evaluatie van generatieve AI, [unsupervised bias detectie](#), [synthetische data generatie](#) en [evaluatie generatieve AI](#).

Projectwerk

Ondersteuning bij specifieke vragen vanuit de publieke en private sector over de verantwoorde inzet van algoritmes, zonder winstoogmerk.

Structurele partners van Algorithm Audit

SIDNfonds

SIDN Fonds

Het SIDN Fonds staat voor een sterk internet voor iedereen. Het Fonds investeert in projecten met lef en maatschappelijke meerwaarde, met als doel het borgen van publieke waarden online en in de digitale democratie.

European Artificial Intelligence & Society Fund

European AI&Society Fund

Het European AI&Society Fund ondersteunt organisaties uit heel Europa die AI beleid vormgeven waarin mens en maatschappij centraal staan. Het fonds is een samenwerkingsverband van 14 Europese en Amerikaanse filantropische organisaties.

Opbouwen van **publieke kennis**
over verantwoorde AI **zonder winstoogmerk**

www.algorithmaudit.eu

www.github.com/NGO-Algorithm-Audit

info@algorithmaudit.eu

Parkstraat 22, 2514 JK Den Haag

Stichting Algorithm Audit is geregistreerd bij de
Kamer van Koophandel onder nummer 83979212